

OUSAMA BLEV
ASSISTENT PÅ
DISTANS

NYPLANTERING
FÖR EN TRO
PÅ LANDET

NICOLE

Med hjärta för förorten

PASTORN SOM
TALAR FRED
MED REBELLER

LP-KONFERENSER
AVSLUTADES
MED DOP

REDAKTION

Ansv. utgivare **Daniel Alm**
 Redaktör **Ulrika Ramstrand**
 Layout **Pierre Eriksson**
 Medarbetare **Noomi Lind**
Arne Winerdal
Tatta Lennartsson
Matilda Häggblom
Gabriella Mellergårdh
Ulrik Josefsson
Micael Lahtinen
Börje Dahlkvist
Daniel Bergfors
Sam Wohlin
Anders Hällzon
Elin Garcia
Benjamin Wahlström
Lina Jälthammar
Magnus Wahlström
Hans Wikström

Omslagsbild **Noomi Lind**

Redaktionsråd **Robert Eklund**
Magnus Wahlström
Carolina Nilsson
Tatta Lennartsson
Johanna Litsgård

KONTAKTA OSS

Växel **08-608 96 00**
 Redaktör **08-619 25 39**
 E-post **ulrika.ramstrand@pingst.se**
 Webbplats **www.pingst.se**
 Postadress **Pingst – fria församlingar i samverkan Pingst.se Box 15144 167 15 Bromma Gustavslundsvägen 18 167 51 Bromma V-TAB, Västerås**
 Besöksadress **Pingst – fria församlingar i samverkan**
 Tryckeri **Pingst – fria församlingar i samverkan**
 Produktion **Pingst – fria församlingar i samverkan**

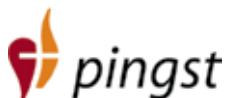
ANNONSER

För annonsering i tidningen kontakta **Ulrika Ramstrand** **ulrika.ramstrand@pingst.se** 08-619 25 39 eller **Magnus Wahlström** **magnus.wahlstrom@pingst.se** 08-619 25 46

ADRESSÄNDRING

Alla eventuella adressändringar lämnas till din församling. Församlingar som har frågor kan vända sig till:

E-post **info@pingst.se**

Pingst.se ges ut av Sveriges pingstförsamlingar genom riksföreningen Pingst – fria församlingar i samverkan

FOTO DANIEL ALM: PER HELGOSON

Den helige Andes församling

”Jesus talade åter till dem och sade: ”Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.”
Johannesevangeliet 8:12

I början av sommaren lyssnade jag på programmet Spanarna i Sveriges Radio P1. Johan Hakelius gav sin framtidsspaning och tyckte att vi i Sverige håller på att utveckla en kommersiell panteism, eller kommersiell teokrati. Han menade att köpcentrumen är vår tids tempel, att vi köper det vi tillber och tillber det vi köper. I en tid där många av oss förvandlas till kunder och där lyckan erbjuds i ett shoppingerbjudande behöver kyrkan vara ett alternativ.

I vårt citat finns en av de starka självbeskrivningarna från Jesus som kännetecknar Johannesevangeliets berättelse. Han som är livets bröd, den gode herden, grunden, vinstocken, uppståndelsen, vägen, sanningen och livet, han är också världens ljus. Jesus gör unika anspråk och ändå kräver han inte det omöjliga av oss. Kristus ger livets ljus till dem som följer honom och han gör det för den här världens skull. Han riktar sig inte till den som kan och vet allt, eller den med perfekt moral eller religiös vana. Nej, han pratar om dem som följer honom, de ska ha livets ljus.

DETTA ÄR DET fantastiska med tron på Jesus. Den är aldrig satt på paus och färdig, den är en ständig vandring mot nya områden. Det finns inget ogiltigförklaraande, i stället får vi del av den verkliga ljuskällan, vi som följer honom. Det finns något närvarande, och får man säga, alldeles lysande i detta.

Tänk om våra församlingar på riktigt kan vara alternativet till den kommersiella teokratin. En tillbedjande och tjänande kyrka sprider värme. Han som periodvis var hemlös och ensam, bygger i dag sin församling genom ett hem ämnat för evigheten. Han som föddes i de enklaste förhållanden, bygger nu ett hus av bästa byggmaterial; rättfärdighet, frid och glädje i den helige Ande.

FRÄLSNINGEN ÄR EN GÅVA, den är inte till salu. Evangeliet är inte ett argument eller en åsikt, det är ett erbjudande. Vi tar emot och följer, vi gör det möjliga och överlåter det omöjliga åt Gud. Inför hösten vill jag ge dig några korta råd för att hans ljus ska stråla fram genom dig:
 ► Säkra söndagen. Gör allt du kan för att gå i kyrkan varje söndag. Var firare, inte publik.

► Stötta din församling i bön, genom ekonomiskt givande och engagemang. Var medlem, inte kund.

► Involvera dig i samhället utanför kyrkan. Lev tron, dela livet.

► Ta emot. Ta emot av helig Ande och njut livet när du får ta emot goda gåvor.

Jag ber om en välsignad höst i ditt liv, i din församling och genom vår rörelse!

DANIEL ALM
Föreståndare i Pingst
– fria församlingar i samverkan

13

Dop i Mali

I Mali, där 95 procent av befolkningen är muslimer är det vidöppet för kristna radiosändningar och församlingar har stor frihet att leda människor till tro och dop.

4

Pingst får infochef

Marcus Jonsson blir från och med 1 oktober verksamhetsansvarig för Pingst Info och kommunikation. Det är en alldeles ny tjänst, som Marcus får chansen att vara med och forma.

6

Upprättelse har prioritet

”Min prioriterade agenda är att få vara med och upprätta människor.” Det säger Christine Viklund, som i och med hösten är ny ansvarig för verksamhetsområdet Pingst Omsorg.

20

Pionjärpastor på landet

Josefin Lennartsson arbetar som pionjärpastor i satsningen En tro på landet, där två äldre församlingar startats om söder om Stockholm.

24

Stödboende i Falun

Peter Blixt Kullander är omsorgspastor i Centrumkyrkan i Falun, som i början av sommaren invigde stödboendet Hoppet. Boendet drivs som en del av det lokala LP-arbetet.

Hösten är en slags början

Slutet av den brännheta torra sommaren hörde jag mig själv säga att ”för första gången i mitt liv längtar jag efter hösten”. Och nu är den obönhörligen här. Oavsett vilken grundinställning vi har till hösten, så markerar den ändå ofta början på något nytt.

I den här tidningen kan du till exempel läsa om hur satsningen på en ny församling med namnet ”En tro på landet” anordnade invigningsfest i slutet av sommaren.

Eller läs om Ousama, som förlorade precis allt, utom sin son, genom kriget i Syrien. Hans resa till ett helt nytt liv har varit lång på flera sätt och bland annat innehållit ett år på June folkhögskola. ”Det bästa som har hänt mig”, säger han, som nu har en assistansutbildning och har fått jobb i Ulricehamn.

MARCUS JONSSON BLIR PINGSTS kommunikations- och informationschef från och med 1 oktober. Det handlar om en helt ny tjänst, som han får vara med och forma. Redan på nästa upplag kan du läsa mer om Marcus.

Bläddrar du vidare i tidningen så hittar du en intervju med Christine Viklund, som sedan några veckor är nyanställd som ansvarig för verksamhetsområdet Pingst Omsorg. Hennes dröm är att få vara med och upprätta människor.

I våras fick PMU Second hand-verksamhet en ny chef; Mats Hillerström. Även han är intervjuad i tidningen och har mycket

intressant att berätta om sin väg till nya jobbet.

Du får också glimtar från sommarens Sport for Life-, LP- och Royal Rangers-läger.

I undervisningsartikeln lyfter Micael Lah-tinen behovet av att starta nya församlingar i en tid, som rymmer mycket mörker och stora utmaningar.

I MALI, ETT LAND SOM brukar beskrivas som ”stängt”, kan IBRA sända kristna program över starka FM-sändare och människor lyssnar, tar emot Jesus och kontaktar en lokal församling för att få bli döpta. IBRA:s team berättar om mötet med en familj, som fått ett nytt liv.

Ja, jag skulle kunna hålla på länge och berätta om varenda artikel, men tänker att det nog nu är dags för dig att bläddra och läsa vidare i tidningen.

Jag är övertygad om att innehållet kan vara med och sprida ljus i höstmörkret.

ULRIKA RAMSTRAND

Han har Pingsts varumärke i fokus

Marcus Jonsson blir ny info- och kommunikationschef

Den 1 oktober börjar Marcus Jonsson som Pingsts Info- och kommunikationschef. En alldeles nyinrättad tjänst, som han får vara med och forma, samtidigt som det finns många uttalade ansvarsområden och stora förväntningar på honom.

Det är klart man undrar hur det kom sig att han sökte jobbet. Marcus Jonsson, som är lite ovan vid situationen att vara den som blir intervjuad, förklarar med ett längre resonemang om hur han i hela sitt liv levt i spänningsfältet mellan tro och samhällsengagemang och att han hoppas att hans inblickar och erfarenheter från andra arenor ska kunna vara till nytta för Pingst, som i den antagna framtidsbilden tydligt deklarerar att man vill vara en tydlig och respekterad röst i samhället.

Religion och samhället

Han beskriver sig själv som genuint intresserad och samtidigt oroad av hur religionsfrågor för närvarande hanteras i samhället.

– Vad händer med religionens roll i Sverige? Kommer Europakonventionen att respekteras exempelvis kring konfessionella skolor? säger han.

– Utifrån mina erfarenheter ser jag fram emot att vara med och hjälpa Pingst i en kritisk tid.

Om de höga förväntningarna på honom, säger han:

– Jag har bra erfarenheter med mig från regeringskansliet som pressekreterare när drevet går, som jag tror kan komma till god nytta.

Nu närmast kommer Marcus från en tjänst som opinionsstrateg på Hyresgästföreningen,

Marcus Jonsson, t h, kopplar gärna av med svamp- och bärplockning, här tillsammans med vännerna Arvid och Johanna Bothén. FOTO: PRIVAT

också det en tjänst som han fått vara med att utforma.

Samma dag som han såg annonsen om tjänsten på Pingst var han moderator och ansvarig för en stor konferens på Hyresgästföreningen, som är en folk-rörelse med 540 000 medlems-hushåll.

– Jag blev intresserad med slog bort tanken först, berättar Marcus, men efter ett par dagar tänkte jag fortfarande på annonsen så jag ringde i alla fall till direktor Madeleine Hansson och blev inbjuden till ett förut-sättningslöst samtal tillsammans med henne och föreståndare Daniel Alm.

När de mötts sökte Marcus

Jonsson tjänsten formellt och skickade in sitt CV, som innehåller många skiftande arbets-uppgifter och miljöer.

Flyttade till Österrike

Efter att ha gått medieprogrammet på gymnasiet flyttade Marcus till Österrike med sina föräldrar, pingstpastorspar som under Marcus barndom arbetat utanför Falun, i Ronneby och Jönköping. I Österrike läste han tyska, var med och gjorde en evangelisationstidning och tog fram en bok med vittnesbörd av vanliga människor.

– I Österrike fick jag uppleva hur det är att vara del av en fri-kyrka med sektstämpel, berättar

Marcus. Vi blev bokstavligen spottade på, men det var något som faktiskt stärkte min egen övertygelse.

Tillbaka i Sverige ägnade han sig först åt telefonförsäljning och var sedan lärare för nysvenskar på Komvux ett tag innan han som engagerad i Kristdemokratiska ungdomsförbundet blev ombudsman i Jönköpings län och chefredaktör för förbundets nationella medlemstidning Ny framtid. Det tidningsarbetet gjorde att han började som journalist på tidningen Kristdemokraten 2005 och var bland annat med och gjorde om tidningen två år senare.

När Alf Svensson valdes in i EU-parlamentet 2009 fick Marcus frågan om att bli medarbetare åt honom. Det blev knappt två år i Bryssel innan dåvarande ministern Maria Larsson värvade honom som pressekreterare och så blev regeringskansliet hans arbetsplats under några år.

Stort historieintresse

Efter valet 2014 började Marcus att ägna sig åt sitt stora intresse historia på universitetet, men partiet bad honom hantera de politiska förhandlingarna i hans hemkommun Sundbyberg. När det politiska arbetet var avklarat var det för sent att återuppta studierna och Marcus blev vice ordförande i ett av kommunstyrelsens utskott, så någon examen i historia har det hitintills inte blivit.

Men, han läser gärna historia på egen hand, och är vittomtalt mycket allsidigt kunnig och beläst.

– Jag är autodidakt, säger han själv.

Det blev dock ingen längre tid i kommunpolitiken. Kristdemo-

Marcus Jonsson blir från och med 1 oktober ny info- och kommunikationschef på Pingst. Han ser fram emot att arbeta för den rörelse, som varit hans sedan barnsben.

FOTO. ELIN GARCIA

kraterna ville göra om tidningen Kristdemokraten och Marcus fick uppdraget. Resultatet blev ett modernt veckomagasin med opinionsbildande och fördjupande texter.

Men trots en nysatsning gick det inte att vända den negativa trend som föranlett omgörningen. Marcus sökte sig till Hyresgästföreningen, som också stod i ett förändringsarbete för att bli en starkare opinionsbildande kraft och stärka sin partipolitiska obundenhet.

– Det var lärorikt och samtidigt en väldigt annorlunda värld mot KD-sfären konstaterar Marcus, men säger att han fått höra att hans integritet är stor och han räknar med att det blir samma sak nu.

För på Pingst ska Marcus vare sig jobba på sitt eget eller KD:s varumärke, utan på Pingsts varumärke.

Respekt för Pingströrelsen

Marcus Jonsson har en enorm respekt och kärlek för den rörelse, som varit hans sedan barnsben, men menar att det finns en del frågor att ta i.

– Om vi ska nå vår vision om att vara en tydlig och respekterad röst i samhället måste vi ta i frågor om självbild och om ifall vi skäms för vilka vi är. Där finns ett arbete att göra. Oförståelsen för kristenheten i Sverige är stor, menar han.

– En tidigare kollega tillfrågade mig vilka pingstvännerna egentligen är? Han undrade om vi skämdes över vår tro. Jag funderar på om det kanske hade det väckt mer nyfikenhet om jag konverterat till islam och börjat jobba för en muslimsk organisation.

Bidrog till demokratin

Marcus Jonsson har som historiskt intresserad satt sig in i utvecklingen av den svenska demokratin och talar om hur väckelserörelsernas bidrog till den, bland annat genom att mycket tidigt ge kvinnor rösträtt i församlingen, långt innan beslut om kvinnlig rösträtt till riksdagen ens fanns på agendan.

Han citerar författaren PO Enqvist som i boken Lewis resa beskriver Lewi Pethrus som föreståndare för den största

kvinnorörelsen, och hur Expressen när de listade 1900-talets mest inflytelserika personer i Sverige satte Lewi Pethrus på fjärde plats.

– Hur många pingstvännar av idag har ens läst något av honom? frågar han retoriskt.

Mer positiv självbild

Han vill gärna vara med och lyfta sådant, som bidrar till en mer positiv självbild. Och som info- och kommunikationschef givetvis sådant som har med strategier för kommunikation, medieplattformar och samordning att göra. Han får också personal- och budgetansvar och kommer att ingå i Pingsts verksamhetsledning.

Marcus är sedan sex år gift med Diana, som är uppvuxen i Pingstkyrkan i Upplands Väsby. Själv tillhör han Filadelfiaförsamlingen i Stockholm, men eftersom han och Diana bor granne med Centrumkyrkan i Sundbyberg är det dit de oftast går på gudstjänst och har valt att engagera sig.

– Vi tror på den lokala församlingen och tycker det är vik-

tigt att ha en relation till orten, säger han, men inser att hans nya jobb nog kommer att kräva ett mer handfast engagemang i en församling som tillhör Pingstgemenskapen.

Svamp och hästar

Vad gör då en samhällsintrasserad arbetsmyra när han är ledig? Ledig eller inte, Marcus vill följa med i nyhets- och debattflödet och faktiskt händer det att han kan använda en tidig morgon till att skriva ett debattinlägg i något ämne.

Och det händer att han predikar i olika sammanhang. I somras åkte han till en stor konferens i Värnamo och höll föredrag på temat Avslöja den antisemitiska agendan.

Marcus berättar också att han gillar att koppla av med handfasta konkreta saker som matlagning och brödbak, att plocka svamp och bär tillsammans med fru och vänner och om tillfälle ges rida western-style.

– Jag är barnsligt förtjust i western och tycker det är jätteroligt, säger han.

ULRIKA RAMSTRAND

Upprättade människor är målet

Christine Viklund ny ansvarig för Pingst Omsorg

Christine Viklund, ny ansvarig för verksamhetsområdet Pingst Omsorg, vill vara med och upprätta människor. I relationer, i bilden av sig själva och i de sammanhang och omständigheter de befinner sig.

Verksamhetsområdet Pingst Omsorg handlar om stora frågor som familjerelationer, psykisk ohälsa, trygg församling och funktionsnedsättningsfrågor. Christine Viklund ingår sedan några veckor i arbetslaget Pingst Församling.

– Jag ser det här jobbet som en chans att få lyfta upp tuffa ämnen på bordet och dra fram sånt i ljuset. Jag känner mig trygg med att göra det för det är ju sanningen som gör oss fria på riktigt.

– Min utgångspunkt är att vi i församlingarna är som en familj, att vi är söner och döttrar till den högste kungen och som sådana ska stötta varandra på livets alla områden och faktiskt blanda oss i varandras liv.

Utbildad undersköterska

Christine Viklund är bara 31 år, men har ändå hunnit vara verksam inom vården och omsorgen i 13 år. Hon är utbildad undersköterska och har de senaste åtta åren arbetat som samordnare och sedan 2016 även som enhetschef för ett

privat omsorgsföretag och haft ansvar för 70 personal och 13 brukare.

I början av året kände hon att det var dags för något nytt.

– Gud talade till mig på olika sätt om att det var dags för mig att kliva ur båten, att våga vara modig och lita på honom på ett nytt sätt.

När en av hennes pastorer visade henne annonsen om verksamhetsansvarig för Pingst Omsorg och sa ”Är det dig de söker?”, så klack det till hos Christine och på den vägen är det.

Alla är unika

Christine ser människors olikheter som en tillgång, och menar att det är i enlighet med Guds hjärta och tanke att alla miljarder människor på jorden är unika.

– Ingen är exakt lik någon annan och det är meningen så. Alla måste få plats och har samma värde. Jag tror Gud både utmanar och vill lära oss att möta människor med kärlek, ömhet och respekt och se på dem som han gör.

– Det står i Bibeln att det är genom vår kärlek till varandra som världen ska förstå att vi är kristna och att Gud är på riktigt. Jag har själv upplevt upprättelse på så många plan och vet vad det betyder.

Christine berättar om hur hon kom till tro som 18-åring efter

en extremt destruktiv tonårsperiod, då hon led av panikångest, svår livshotande anorexia och en helt sjuk självbild.

– Jag sökte bekräftelse och helhet i alla möjliga sammanhang, säger hon. Jag hade ingen som helst koll på vem jag var.

Men, det fanns människor som bad för henne, och som lät henne veta det, bland annat hennes systrar och även hennes pojkvän (numera man).

En dag kollapsade Christine när hon jobbade som boendestödare och var i mataffären för att handla åt en brukare.

– Jag hade inte ätit nånting, hjärtat krampade och inget fungerade i kroppen. Det blev dramatiskt och jag blev hämtad av ambulans.

”Rädda mig”

Christine berättar om hur hon låg på sjukhuset en tid och nästan hade gett upp.

– Men så vaknade jag en natt efter att jag hade kommit hem och kom på att jag faktiskt ville göra massa saker med mitt liv, att jag ville ha en framtid. Så då sa jag till Gud, att om du finns och är på riktigt så kom nu, kom och rädda mig. Hela mig om det finns något som är värt att rädda och om du gör det så ger jag dig hundra procent av allt jag är, har och kan, hela min framtid.

Nästa morgon ringde en av

”Jag vill lyfta upp tuffa ämnen på bordet”.

hennes systrar precis som hon brukade. Den här gången sa hon att hon upplevt att Gud skulle hela Christine. ”Nu kommer ditt helande”, sa hon.

Strax därefter ringde överläkaren på Serafimerlasarettet och sa att ”nu ska du få bli frisk”. Christine hade fått chans att komma under behandling på ätstörningsenheten där.

– Jag kom dit och fick hjälp gick i terapi och började äta. Redan första dagen åt jag en portion spagetti och köttfärssås och de var oroliga för att mina tarmar skulle spricka, men det gick bra och jag mådde bra. Gud hade ju sagt att jag skulle bli frisk så jag kände mig inte rädd att äta.

säger Christine Viklund, nyanställd verksamhetsansvarig för Pingst Omsorg.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

På tre månader var hon friskförklarad och uppe i normalvikt, även om processen att få kropp, själ och ande i balans tog lite längre tid. Sköterskan som skulle ta alla prover när det var dags för utskrivning från ätstörningskliniken sa att det var som om sjukdomen hade raderats ur Christines kropp, att det inte fanns några tecken på att hon någonsin varit sjuk, varpå Christine svarade att ”det är det Gud gjort, Han är på riktigt”.

”Guds barn”

Idag har Christine sin identitet i Gud, i att det är Han som räddat henne och finns nära henne hela tiden.

– Jag är Guds barn, Guds dot-

ter, värd att älska, värd att frigöra och rädda.

Hon citerar sitt favoritbibelord från Johannes 15 i den stora röda Bibeln hon alltid vill ha med sig: ”Bli kvar i min kärlek” och ”Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er” och ”Älska varandra så som jag har älskat er”.

– Jag vill ta tag i alla dessa komplexa och stora frågor utifrån den gudomliga kärleken. Min prioriterade agenda är att få vara med och upprätta människor!

– Världen kan inte se och ta till sig hur mycket vi älskar Gud innan de lärt känna honom, men de kan förstå och ta till sig hur mycket vi älskar varandra. Det

ska bi tecknet på att det finns en kärlek som är totalt utgivande.

Döpte sig i Botkyrka Pingst

Några månader efter sin Gudsupplevelse lät Christine döpa sig i Botkyrka Pingst och hon talar varmt om den kärlek hon upplevde i den församlingen. Numera är hon med i Tjuofyrkyrkan i Flemingsberg. Familjen, som också består av två barn, David, 6, och Noomi, 4, bor i Huddinge.

Exakt hur Christine Viklund ska lägga upp sitt nya jobbet får visa sig efterhand, säger hon.

– Ja, jag får känna mig för lite och se var behoven finns.

För att de finns är hon övertygad om.

ULRIKA RAMSTRAND

Stort intresse för gemenskapsläger

■ Närmare 100 personer deltog i sommarens gemenskapsläger på Bjärka Säby och Furuboda. Årets tema var Hopp och Stopp. Hopp för en bra framtid för deltagarna och Stopp min kropp för att lära sig säga nej när det inte känns bra och sätta gränser.

Föräldragruppen hade egna samlingar kring psykisk ohälsa, utsattheten för barn och unga med funktionsnedsättningar, existentiella frågor och vad som händer sen, när jag som förälder inte finns längre.

På Furuboda-lägret deltog 43 personer, inklusive ledare och assistenter, och på Bjärka Säby 54 personer, inklusive ledare och assistenter.

Lägren anordnas av Pingst Omsorg i samarbete med June folkhögskola, Sionförsamlingen i Linköping och Föreningen Furuboda.

Äldres psykiska hälsa i fokus

■ Temat för Diakonins månad 2018 är Äldres psykiska ohälsa. Kyrkorna uppmärksammar särskilt detta under september som är Diakonins månad. Det finns ett samlat digitalt material att tillgå som ger vägledning till dem som är engagerade i arbetet med äldre.

Diakonins månad är ett återkommande ekumeniskt samarbete mellan kyrkor och samfund inom Sveriges kristna råd och ett antal andra organisationer med diakonal inriktning. Temamånaden inleddes söndagen 26 augusti (Trettonde söndagen efter trefaldighet) som enligt kyrkoåret har temat ”Medmänniskan”. Det är referensgruppen för diakoni inom Sveriges kristna råd, med representanter från kyrkor och organisationer, som arbetat fram det nya materialet.

Hederspris till Järlestrand

■ Sångaren Mikael Järlestrand tilldelades årets Fyrljuspris i samband med festivalen Skärgårdssång i Tanumstrand.

Fyrljuspriset är ett musikaliskt hederspris, som i år delades ut för fjärde gången i Sverige. Ett liknande pris finns i Norge sedan 2008.

Priset innebär ett erkännande för mångåriga och betydande insatser för kristen musik i Sverige och ges till någon som med sin musik har berört många människor.

I motiveringen för årets pris står bland annat att Mikael Järlestrand "har gett nytt blod till en tynande genre och genom att plocka upp vandringsstaven efter föregångare som Einar Ekberg, Einar Waermö, Göran Stenlund, Jan Sparring med flera stora kyrkosångare har han troget och över lång tid gett ny aktualitet åt en älskad repertoar". Fyrljuspriset har tidigare gått till Ingemar Olsson, Ingemar Johansson och Bengt Johansson.

Älska Norrland

■ I slutet av augusti möttes ett sjuttioal pastorer, verksamma i Norrland, till arbetskonferensen "Älska Norrland 2018". Konferensen, som hålls varje år på Aggön i Örnköldsvik, har fokus på strategiska samtal om Guds rike.

I år medverkade Daniel Alm, föreståndare för Pingst, både i samtalen och som predikant. Under konferensens tre dagar behandlades frågor kring hur församlingarna kan samverka för Norrlands bästa och hur man leder till och i tillväxt. Det fanns också tid för avstämning och planering inför Unite-konferenserna och Lappis, samt processgruppstid i nätverket Pingst Pastor.

Till konferensen, som hålls varje år är föreståndare, pastorer, församlingsmedarbetare eller församlingsledare inbjudna.

Mats Hillerström

Mats Hillerström är sedan några månader verksamhetschef för PMU:s Second hand-verksamhet.

– Det känns som om allt är förberett, säger han, och uttrycker glädje och tacksamhet över sitt nya uppdrag.

Hans erfarenheter från sport- och cykelbranschen, som lokal Second handbutikschef och som församlingsledare, räknar han med kommer att vara till nytta i hans nya tjänst.

Mats Hillerström tillträdde tjänsten i maj. Hans ansvar omfattar åtta butiker under Pingsts organisationsnummer och dessutom ett 50-tal butiker, som har samarbetsavtal med PMU. Arbetet är indelat i tre regioner, Syd, Mellan och Nord, med en regionchef i varje region.

I Mats Hillerströms uppdrag ingår bland annat att peka på fördelen med att tillhöra en kedja av Second hand-butiker, att ge stöd till de butiker som finns vad gäller både drifts- och personalfrågor och att ta tillvara vunna lärdomar och erfarenheter och gärna vara med och starta ännu fler butiker.

– Vi är förvisso redan Sveriges mest rikstäckande Second hand-kedja med butiker från Trelleborg till Haparanda, men det finns många fler pingstförsamlingar som skulle må väldigt bra av att driva en second hand-butik med oss. Vi har ett unikt koncept där vi verkligen ger församlingen möjlighet att vara just församling genom butiken, påpekar han.

"Mycket kvar att göra"

– Även om det redan finns många butiker så finns det mycket kvar att göra även för att hjälpa dem, inte minst kring hur man rekryterar och behåller volontärer, säger Mats, som också poängterar vilken viktig kontaktyta butikerna är för de församlingar som står bakom dem.

– Redan under min första vecka på PMU så mötte jag en

butikschef som just gav ett tydligt exempel på hur butiken på en plats, för deras kunder, blivit synonym med "Pingstkyrkan", säger han.

Han vill verkligen slå ett slag för vilken jättemöjlighet butikerna innebär för församlingar och pekar också på hur butikerna kan vara viktiga pusselbitar för integration och för arbetsträning.

– Få platser kan vara en så läkande arbetsmiljö som en second hand, säger han. Och berättelser om förvandlade liv tror jag alla har, som har jobbat i en sådan.

Överlevde Estonia

När Mats Hillerström ska berätta om sin resa till PMU:s second hand-verksamhet så är det oundvikligt att inte ta avstamp i den där septembernatten 1994, då han tillsammans med en bibelskoleklass från Jönköping, befann sig ombord på Estonia. Mats var en av de få i klassen, som kom tillbaka med livet i behåll.

Sedan barnsben hade han funnits i pingstförsamlingsmiljö och minns särskilt engagemanget som fanns i hemförsamlingen för det internationella arbetet. På något sätt ville han vara med i det, men han visste inte riktigt hur eller i vilken form eftersom han inte upplevde någon missionsnärs-kallelse i vanlig mening.

– Jag var ung nybliven pappa och hade bestämt mig för att gå på bibelskola ett år.

Bibelskolan hade bara pågått några veckor när det var dags för resan till Estland. På den korta tiden som gått sedan de började hade de hunnit bli ett väldigt sammansvetsat gäng som fick vara med om fantastiska upplevelser i Estland.

Men på vägen hem förliste Estonia och nästan alla elever omkom och två av deras lärare. Det innebar självklart att planerna för höstterminen gick om intet. Nu bestod gruppen endast av sex personer, varav ett par inte varit med på resan.

– Vi hankade oss fram till

Mats Hillerström är ny chef för PMU:s totala

nyår och det kändes viktigt för oss att samla ihop oss, men sen valde de andra att gå vidare till andra bibelskolor, men för mig var det inget alternativ. Jag hade hus, fru och dotter i Gränna där vi bodde då.

Nu kom frågorna. Vad var meningen? Vad blev han räddad till? Mats hamnade direkt efter Bibelskolan i sport- och cykelbranschen och blev kvar där i 15 år. Församlingsengagemanget

ny Second hand-chef

second hand-verksamhet och tycker det är spännande att se hur Gud lett honom till den uppgiften.

FOTO: ULRIKA RAMSTRAND

fanns dock kvar och han fanns med i församlingsledningen både i Gränna och sedan i Tranås, dit de senare flyttade och där butiken fanns.

Det gick 16 år och sedan hörde Pingst Jönköping av sig. De behövde hjälp med sin second hand-butik och vände sig till Mats.

– Men jag var först lite tveksam, sälja second hand, kan det vara nåt, tänkte jag.

Hur som helst så började Mats hösten 2011 i Jönköping och det kändes bra att vara tillbaka i församlingen, där han gått på bibelskolan. Efter ett halvår trillade polletten ner.

– Gud hade låtit mig gå i skola i 15 år för att lära mig butiksbranschen, både i upp- och nedgång. Det visade sig vara en fantastiskt bra erfarenhet att ha med i jobbet, liksom att ha suttit i församlingsledning.

Mats Hillerström har sedan dess arbetat med Second hand, i butiken i Jönköping och senare på uppdrag av EFK att utveckla deras butiker.

Speciell bransch

– Det är väldigt speciellt att vara chef i en second hand-butik, för du vet inte vilka varor du kommer att få och inte heller vilken personal du kommer att ha, säger han.

Han är glad, tacksam och ödmjuk inför sitt nya uppdrag. Han tycker det är roligt att få arbeta för Pingst igen och ser nu att den där diffusa längtan efter att vara med och bidra till det internationella arbetet blivit möjligt genom att vara med och jobba fram medel till det.

– Guds vägar är spännande, säger han. Det känns som om allt är förberett.

ULRIKA RAMSTRAND

Andakter om livets pilgrimsvandring

■ Under sommaren sände Sveriges television sammanlagt fem sommarandakter på temat "En pilgrimsvandring genom livet". Vård i samtliga program var pingstpastor Niklas Hallman.

Programmen spelades in i maj utmed vandringslederna på Omberg i Östergötland. I varje program mötte Niklas Hallman olika gäster, som befann sig på olika platser i livets vandring från vaggan till graven.

I det första programmet medverkade barnmorskan Hanna Möllås och berättade om sin upplevelse av att vara adopterad och om vikten av att "adoptera sig själv". I det andra programmet berättade Mosa Rezaei om hur det var att växa upp som tonåring och flykting i Iran.

Samtliga andakter går att se på svtplay.se

Migrationsfond hjälper stöttar

■ Pingst har startat en migrationsfond. Den första insamlingen till fonden gjordes under Nyhemsveckans näst sista möte. Fonden är tänkt att vara med och hjälpa församlingar att på olika sätt stötta nyanlända.

– Många församlingar har redan någon form av hjälpkassa för att kunna täcka människors akuta behov. Migrationsfonden kommer att fungera på liknande sätt. Den kommer inte kunna säkra ett kontinuerligt stöd för människor, men kommer vara en grundplåt för att snabbt kunna hjälpa, säger Andreas Ardenfors, verksamhetsansvarig för Pingst församling.

Tanken är att församlingar ska kunna äska medel från Migrationsfonden, som det också går att swisha in pengar till. Numret är 1236345912. Märk insättningen "Migrationsfond".

"Jag brinner för de unga och för kvinnorna"

Nicole är avskild som evangelist

Nicole El Murr har avskilts som evangelist för Botkyrka Pingstförsamling, för att verka bland de invånare hon själv växte upp med och som hennes hjärta brinner för.

– Redan som 14-åring stod jag på Alby torg och berättade för människor om Gud. Jag förstod inte då att det var ett kall, utan gjorde det som kändes naturligt för mig.

Att komma till förorterna Alby och Fittja utanför Stockholm, är på många sätt som att besöka en annan värld med nya intryck och dofter. På torget säljs frukter och grönsaker som jag aldrig sett förr och det talas 100 olika språk.

Här rör sig Nicole El Murr vant och naturligt, talar med försäljarna på deras eget språk. Hon visar mig runt i de områden där hon själv växte upp och vars invånare hon nu är kallad att verka bland.

– Särskilt brinner jag för barnen och ungdomarna i Alby och för kvinnorna i Fittja. När jag pratar med dem ser jag hungern efter något mer i livet, säger hon.

Bad på torget

För ett tag sedan upplevde hon ett tilltal ute på torget i Alby, om att någon hade ont i knäet. En man som brukade spela fotboll gav sig tillkännan och hon bad för honom. Några månader senare kom han fram till henne för att berätta att smärtan hade försvunnit efter att hon bett.

Nicole är 34 år gammal, gift och mamma till två barn. Hon är född i Sverige men har periodvis bott i Libanon som barn och vuxen, eftersom hennes pappa kommer därifrån. Att hon själv tidigt i livet upplevde kriget, gör att hon förstår de många barn och vuxna som flyttat dess färd.

– Jag känner djupt för människor och deras problem. Det är viktigt för mig att inte döma de personer jag möter efter det första intrycket de ger, utan att alltid ge dem en chans.

I en tid när det inte längre är så vanligt att svenska pingstförsamlingar sänder ut medlemmar i tjänst som evangelister, är Botkyrka Pingst lite av en pionjär. Efter flera år som ledare inom församlingens ungdoms- och familjearbete, upplevde Nicole att det var dags för henne att gå vidare. Nu har hon avskilts för tjänst.

Kan bygga broar

Hon inser att hennes egen bakgrund är en fördel.

– Jag kan bygga broar mellan människor, få dem att se att vi inte är så olika som de tror. Jag vill visa att det finns en annan kultur som för oss samman – Guds kultur.

När Nicole tänker tillbaka i livet kan hon tydligt se hur Gud förberett och lett henne mot tjänsten som evangelist. Hon har aldrig varit rädd för att gå in på okänd mark, utan upplevt ett beskydd och en ledning från

I Alby och Fittja rör sig Nicole El Murr vant

Gud även då de yttre omständigheterna verkat ottrygga.

– Jag har alltid känt mig annorlunda och rört mig lite utanför det etablerade mönstret. Jag vill hellre vara ute bland människor än inne i kyrkan. Under mitt år på Citykyrkans bibelskola, 2012, förstod jag på djupet att alla är kallade och en helt ny värld öppnade sig för mig, säger Nicole.

Botkyrka Pingst är en utåtriktad församling och spelar en aktiv roll socialt, bland annat genom sin second hand-butik.

– De äldre medlemmarna har

och naturligt och talar med försäljarna på deras eget språk. Nu är hon kallad att verka som evangelist i området, där hon själv är uppvuxen. FOTO: NOOMI LIND

redan lagt grunden, som vi nu får bygga vidare på. Gud vet vad han gör, konstaterar hon.

Söker lokal i Alby

Församlingen söker nu efter en lokal i Alby som ligger ännu mer centralt, för gudstjänster och annan verksamhet. I ett samhälle med enorma behov, är önskan att finnas mitt ibland människor. Ju mindre avståndet är, desto enklare blir det för människor att komma.

– Jag är stolt över Alby. Jag vill inte komma med färdiga svar på problem som finns utan

min önskan är att vi ska finna lösningarna tillsammans och att den verksamhet vi erbjuder ska vara ett komplement till det som redan görs. Vi är här för att stanna och vara en del av människors vardag.

Nicole är ordförande för församlingens expensionsråd och finns med i de olika team som verkar för respektive kommun-del.

– Vår uppgift är att inspirera församlingsmedlemmarna till att engagera sig och jag är samordnare för arbetet. Det är en trygghet att det inte hänger på

mig utan på Gud. Jag får vara lyhörd, så öppnar Han dörrarna.

Vill starta kvinnogrupp

I förorten Fittja, som är starkt muslimskt präglad, planerar församlingen att starta en grupp för kvinnor i samarbete med Medborgarkontoret.

– Många kvinnor här lever väldigt isolerat och rör sig aldrig utanför sitt område. De känner inte till de rättigheter de har i det svenska samhället. Vi vill hjälpa dem att utvecklas i språket och lära sig att ta sig fram i det vardagliga livet på ett bättre sätt.

Officiellt började Nicole sin tjänst nu till hösten och hon är ivrig att möta de utmaningar som ligger framför:

– Äntligen får jag gå in i det som jag längtat efter så länge. Att församlingen avsatt en tjänst för mig och bildat ett råd för detta arbete innebär en uttalad målsättning och en ny fas i vår verksamhet.

Jag önskar att fler församlingar ska se över och stärka evangelisttjänsten. Det ska bli väldigt spännande att se vad Gud kommer att göra.

NOOMI LIND

Dörrarna vidöppna

Mali i Västafrika står vidöppet – trots att nästan alla är muslimer! Här finns kristna radiosändningar på 30 starka FM-stationer och en lokal församlingsrörelse som har stor frihet att leda människor till tro och dop.

Följ med till en familj som är ett levande exempel på hur öppna dörrarna i "stängda" Mali är just nu!

Minibussen kör så långt det går, men sista delen av resan sker till fots över jamsfälten.

En familj med sex barn tittar nyfiket på oss när vi kommer. De skiner upp när de känner igen den lokala pastorn, som vi har med oss. Under den heta solen får vi höra deras berättelse:

– En tid av sjukdom och osämja präglade vår familj. Jag var så frustrerad över hur mitt liv utvecklades, berättar pappan. Stämningen här hemma var riktigt jobbig och inget tycktes gå vår väg.

Radio i taket

I bastaket hänger en radio med tejpad sladdar. Strömmen kommer från ett gammalt bilbatteri. Det var när familjen strölyssnade på den lokala FM-stationen som en röst plötsligt fångade deras intresse:

– Vi hamnade av en tillfällighet på pastor Pauls

30 starka FM-sändare och en lokal församlingsrörelse gör det "stängda" Mali vidöppet för evangelium. FOTO: ARNE WINERDAL

program. Vi bestämde oss för att kontakta honom, eftersom vi blev berörda av det han sa. Jag åkte till byn för att träffa honom.

– Programmen på radion lärde oss mycket. Vi lyssnade ofta. Vi började be till Jesus om hjälp, eftersom vi behövde en förändring i våra liv. Vi fick förbön och det blev mycket bättre med vår hälsa.

Kvinnan i familjen – Sogoba – berättar att hon en dag kände en påtaglig närvaro på gården utanför hyddan av en man som höll fram en bok.

– Jag förstod att det var Jesus och jag bestämde mig för att ta emot honom i mitt liv. Efter ett tag bestämde min man och jag oss för att bli döpta.

Det är pappa Camin och mamma Sogoba som låtit döpa sig. När vi kommer på besök har tvillingarna Isai och Matte just fötts – de är bara tre veckor gamla. Dessutom finns ytterligare fyra barn: Ibrahim, 15, Gene 13, Fankele 8, och Arona, 6.

Bättre hälsa

Blev det någon skillnad efter omvändelsen och dopet?

– Ja, säger Camin och Sogoba. Det största skillnaden är att vi har fått bättre hälsa. Vi känner också frid och ro på ett nytt sätt. Vi har också fått ett större förtroende för varandra.

Familjen bor i en enkel hydda mitt ute på en åker. Det finns ingen väg fram till huset – man måste promenera ungefär en kilometer över åkrar för att komma fram till deras hus.

– Vi äger inte marken men vi har fått tillåtelse att odla på den. Tidigare hade vi flera kor, men de dog av förgiftning. Nu finns höns, kycklingar och en åsna.

ARNE WINERDAL

Camins och Sogobas familj i Mali hittade nytillåtelse att odla på den. De och deras sex barn bor i en

FAKTA Mali

- ▶ 20 procent av de nyfödda uppnår inte vuxen ålder
- ▶ 25 procent kan läsa och skriva
- ▶ 95 procent av befolkningen är muslimer
- ▶ Basal sjukvård saknas i större delen av landet
- ▶ UD avråder från resor till norra Mali

i "stängda" Mali

frid och ro efter att ha tagit till sig budskapet i de kristna radiosändningarna och enkel hydda mitt ute på en åker.

FOTO: TATTA LENNARTSSON

När Tatta Lennartsson och teamet från IBRA nyligen besökte Mali fick de vara med och se flera personer döpas till Kristus.

FOTO: TATTA LENNARTSSON

"Jag är djupt berörd"

Tatta Lennartsson, som till vardags arbetar på IBRAs huvudkontor i Stockholm, är djupt berörd av mötet med den nyfrälsta och nydöpta familjen i Mali.

– Det var fantastiskt att se hur IBRAs mediaarbete når rakt in i hemmen, säger Tatta. Jag är djupt berörd av det jag såg. Fatigdomen är påtaglig och livet i Mali är skört och i vissa regioner riktigt farligt. Men de 30 FM stationer IBRA sänder på når verkligen fram. Vi fick med egna ögon se när sex personer döptes till Kristus. I den regionen räknar man med att 120 döptes den senaste tiden som ett direkt resultat av vårt mediaarbete.

– Låt oss ta Jesus till Mali! säger Tatta Lennartsson. Via radio når vi redan rakt in hemmen med det livsförvandlande

Tatta Lennartsson är djupt berörd efter mötet med den nyfrälsta och nydöpta familjen i Mali. "Via radio når vi rakt in i hemmen med det livsförvandlande budskapet om Jesus", säger hon.

FOTO: PRIVAT

budskapet om Jesus. Med radio, appar och sociala media kan vi vara med och förvandla en nation!

ARNE WINERDAL

Han är beredd att offra livet för fredsbudskapet

Pastor Mbozi Aassumani Marc, föreståndare i pingstförsamlingen i Lemera i DR Kongo, hade inga planer på att ge sig iväg för att möta rebellerna öga mot öga. Men en dag när en läkare på sjukhuset i närheten blev tillfångatagen fick han nog. Sen den dagen har han sökt upp dem som våldför sig på kvinnor och dödar hundratals i Kongo för att tala dem till rätta. Och han gör det med livet som insats.

– Sluta upp med att skada kvinnorna. Sluta upp med våldshandlingarna. Det är ju era egna syskon och landsmän ni skadar och stjäla ifrån, sa jag till dem. Till slut blev det detta jag predikade i alla kyrkor med.

Det är en stillsam och lugn man som sitter mitt emot mig i soffan på PMU:s huvudkontor i Alvik. Pastor Mbozi är på besök tillsammans med ett större sällskap från Lemera, DR Kongo, och ödmjukt berättar han om det imponerande arbete som han och församlingen bedriver varje dag i den konflikthärjade regionen.

Driver sjukhus

Församlingen i Lemera, som består av 5016 medlemmar och lika många barn, driver förutom förskola, grundskola och sjukskoterskolor ett sjukhus som når nära 170 000 människor i området. Man har ett nära samarbete med Dr Denis Mukwege och Panzisjukhuset som ligger nio mil bort i provinshuvudstaden Bukavu, och precis som på Panzi arbetar man vid sjukhuset

Rebeller i Kongo. FOTO: WIKIPEDIA CREATIVE COMMON. MONUSCO/SYLVAIN LIECHTI

i Lemera med mödrahjälsövård och att hjälpa kvinnor som blivit utsatta för det sexuella våldet som härjar i landet.

Inte eget val

Och pastor Mbozi är noga med att lyfta upp församlingens arbete och inte sitt eget när han berättar. För att han går ut och möter de män som ständigt plundrar, dödar och våldtar befolkningen var inte hans eget val, menar han. Hans arbete var ju i församlingen och det arbete som bedrevs där. Fram tills en dag när rebellerna gav sig på en av hans egna.

– En dag tog de en av våra läkare på ett mindre sjukhus som ligger fyra mil från oss. Han skulle precis till att genomföra kejsarsnitt på en kvinna när han blev tillfångatagen och då kände jag att nu får det vara nog, nu angriper de en av oss och en som räddar liv här. Så då begav jag mig till bergen där rebellerna befann sig för att prata med dem att de inte kan fortsätta så här, säger Mbozi.

När rebellerna hörde att pastor Mbozi var på väg för att prata med dem gav de sig iväg, men Mbozi hittade dem ändå tillsammans med den försvunne

läkaren som var bunden till händer och fötter.

– Jag sa till dem att ser ni inte vad ni gör? Den här mannen kan ju hjälpa befolkningen, han räddar liv och honom ger ni er på. Nästa gång kanske det är någon av er som behöver hjälp.

Släppte läkaren

Efter att Mbozi pratat med rebellerna släppte de läkaren som genast återgick till sitt arbete på sjukhuset. Och sedan den dagen har Mbozi känt sig kallad att fortsätta att uppsöka och prata med rebellgrupperna, trots att han vet att han gör det med fara för sitt eget liv.

– Jag är beredd att offra mitt liv för att få ut budskapet om fred och försoning. Och jag säger ofta det till rebellerna, att det är bättre ni dödar mig än alla de andra. Men jag känner mig buren när jag går, för jag vet att det är Gud som har lagt den här uppgiften på mig, säger pastor Mbozi.

Efter händelsen med den tillfångatagne läkaren har Mbozi flera gånger gått runt i byarna och till de platser där rebellerna håller till för att prata med dem om att sluta med våldshandlingarna. Till en början visste

inte många om hans farofyllda besök, men när det framkom försökte alla i hans omgivning få honom att sluta. Dr Denis Mukwege har till och med frågat om han inte ska ha FN-beskydd längst den farliga vägen, men det erbjudandet avböjde pastorn med orden ”det här är inte ett FN-jobb, utan Guds verk”.

Går alltid ensam

– Mina medpastorer i församlingen säger alltid att jag inte får gå själv. Men då säger jag till dem att om någon av er följer med kommer ni bli dödade, och då blir det mitt ansvar och jag måste ansvara för er familj. Men mig ger de sig inte på. Gud beskyddar mig tills den dagen han vill kalla mig hem.

Så Mbozi går alltid själv. Den längsta vandringen tog honom en månad. Han stannade då till i alla byar som han passerade för att även prata med befolkningen om rebellernas våldsamerhet och hur det måste få ett stopp. Även i andra samlingar, om det så är under predikan, på marknaden, på begravning eller bröllop har det blivit Mbozis huvudbudskap: sluta upp med våldet, det tjänar inget till.

På frågan om han någon gång är rädd när han pratar med rebellgrupperna svarar han stillsamt:

– Jag må vara gammal, men jag är också människa. Däremot går jag inte i egen kraft, och jag vill inte ha några applåder eller någon som säger att jag är modig eller gör ett bra jobb, utan det är enbart Guds verk och hans kallelse.

MATILDA HÄGGBLOM

Pastor Mbozi, föreståndare i pingstförsamlingen i Lamera, söker personligen upp rebellerna i sitt land DR Kongo för att uppmana dem att sluta våldföra sig på befolkningen i landet.

FOTO: MATILDA HÄGGBLOM

OUSAMAS NYA LIV

Resan som Ousama Attar gjorde från krigets Syrien till Sverige blev omvälvande på många sätt. Hela livet har förändrats. Dessutom har han bytt yrke efter ett år på June folkhögskola.

– Det är det bästa som har hänt mig!

Han är varm, glad och skämtsam. Visar en liten filmsnutt på sonen Sami som dansar och skrattar. Ousama Attar är så tacksam för livet och så tacksam för den familj han har kvar. Hustrun och dottern försvann under kriget, Ousama och sonen låg begravda i rasmassorna i deras hus två dygn efter bombningen innan grannarna kunde gräva fram dem. Ousama har förlorat så mycket – och ändå utstrålar han en sådan glädje när vi möts.

– Jag hade det bästa livet, säger Ousama.

HEMMA I SYRIEN VAR han egen företagare och drev en plastfabrik med 70 anställda under ett 20-tal år. Men så småningom väcktes lusten att ägna sig åt något annat än formsprutning av plastprodukter för hushållet. 2007 köpte Ousama rättigheterna att bli exklusiv agent i Mellanöstern för en serie hud- och kroppsvårdsprodukter med

Ousama Attar var van vid att vara chef och bestämma hemlyssna och ge. "Utbildningen på June är det bästa som hänt mig."

ursprung från Döda Havet. Han utbildade sig i Kanada och Frankrike och byggde upp en hel kedja med 35 affärer runt om i Syrien. Som mest hade han 45 anställda i sitt nya bolag och affärerna gick bra.

Men så kom kriget. Ett mörkt och hänsynslöst krig som både kostade honom familj och arbete.

– Jag var den som andra lånade pengar av men när kriget kom förlorade jag allt. Jag hade ingen plats att gå till, inga pengar. Jag kontaktade kunder och vänner som jag visste var skyldiga mig pengar men alla försvann, berättar Ousama.

Under några veckor flyttade han och Sami in hos Ousamas mamma, men han visste att situationen var ohållbar. Han måste ta med sig Sami till en säkrare plats. De bestämde sig för att fly och kunde till slut låna pengar för att göra flykten möjlig. Efter en dramatisk resa över havet mellan Turkiet

Ousama i Syrien. I Sverige har hans liv fått en helt annan inriktning. Nu är han nyutbildad assistent och inriktad på ett yrkesliv, där fokus ligger på att hjälpa, "hämta mig", säger han.

FOTO: GABRIELLA MELLERGÅRDH

och Grekland där Ousama än en gång förlorade de få ägodelar han hade med sig kom de så småningom fram till Sverige. Det var för 2,5 år sedan.

– Jag hade en barndomsvän som hade bott i Sverige sedan 25 år tillbaka och han tipsade mig om att verkligen använda min etableringsperiod, säger Ousama.

UPPEHÅLLSTILLSTÅNDET BEVILJADES oväntat fort, Ousama påbörjade sina SFI-studier och den forne universitetsstudenten från Syrien läste in grundskole- och gymnasiekompetens på ett år med svenska som andraspråk.

– Och sen kom jag hit till June Folkhögskola för att läsa till personlig assistent. Det är det bästa som har hänt mig. Jag har lärt mig ett nytt, givande yrke eftersom jag älskar människor och är en mycket social person, säger Ousama.

Pendlingsavståndet mellan Dalsjöfors och Jönköping har inte avskräckt honom under studietiden. Inte heller den dramatiska skillnaden i arbetsförhållanden jämfört med hans tidigare liv.

– Jag var chefen, den som var stark och bestämde allt. Nu ska jag vara snäll, lyssna, hjälpa, göra si och göra så. Jag gjorde många bra saker innan, men nu har jag lärt mig att bli en givande människa, säger Ousama.

HAN KÄNNER ATT LIVET har fått en ny, djupare mening.

– Det handlar inte om att samla pengar och bli rik längre. Jag vill vara aktiv, social och samarbeta i samhället. Gud har skapat oss inte bara för att ta hand om familj och vänner – vi behöver också stödja och ta hand om varandra i samhället.

När vi möts i Jönköping har Ousama två veckor kvar innan skolan slutar. Han har

redan skrivit papper på en anställning som personlig assistent i Ulricehamn, med lite kortare pendlingsavstånd, där han ska hjälpa en liten pojke på 6 år. Han längtar efter att få börja jobba.

– Under de här 2,5 åren har jag lärt mig den viktigaste lektionen i mitt liv – att vara mer tålmodig. Det har Sverige och svenskar lärt mig och det är jätteviktigt, säger Ousama.

OM DET ÄR NÅGOT han skulle önska mer av så är det mer gemenskap och vänskap i sitt nya hemland, ett land där det positiva överväger men där han ibland kan känna sig ensam.

Och Ousama har målet tydligt framför sig:

– Jag vill lämna goda avtryck hos människor.

GABRIELLA MELLERGÅRDH

Kristin Borneling är lärare både på assistentutbildningen och socialpedagogutbildningen.

FOTO: GABRIELLA MELLERGÅRDH

Ny utbildning i assistans på distans

Kanske är det läget mitt i centrala Jönköping som gör June Folkhögskola så annorlunda.

– Hela skolan andas integration! säger Kristin Borneling, lärare på assistentutbildningen och socialpedagogutbildningen.

Hon är också kursledare på den nya assistentutbildningen på distans som börjar i höst. Och just assistentutbildningarna är något June Folkhögskola satsat stort på det senaste året. Bland annat har man gjort en kartläggning där man kontaktat kommun och olika kooperativ för att se vilka behov som finns.

– Vi märker att de som jobbar med personlig assistans ofta saknar utbildning, så behovet är stort. Det här är ett yrke som vi så gärna vill höja statusen på så att man också stannar kvar i yrket, säger Kristin Borneling.

Arbetet som personlig assistent är ett "viktigt och vackert jobb" menar Kristin.

– Du får en sådan närhet till människor.

Från och med i höst har kursutbudet utökats med en 1-årig assistentutbildning på distans.

– Kursen vänder sig i första hand till den som jobbar och har en anställning som personlig assistent. Den ger möjlighet till utbildning samtidigt som man arbetar, säger Kristin.

HON HAR JOBBAT MED kurser på June Folkhögskola sedan 2013, först som bibellärare och sedan ett par år tillbaka med assistent- och socialpedagogutbildningarna.

– Jag älskar mitt jobb här på June. Det är en mötesplats för så många olika människor och är verkligen en skola för alla, säger hon.

Att skolan är en dagfolkhögskola som till skillnad från många andra folkhögskolor saknar internatboende gör den annorlunda på ett positivt sätt, menar Kristin.

– Jag tror att vi möter en annan målgrupp av elever, kanske också andra behov.

OCH LÄGET MITT I centrala Jönköping, i anslutning till Juneporten och Jönköpings centralstation där tusentals människor passerar varje dag, gör också skillnad.

– Jag tror att det påverkar mixen av människor, säger Kristin.

GABRIELLA MELLERGÅRDH

FAKTA June Folkhögskola

► Skolan grundades 1979. Den var då belägen utanför Nässjö och gick under namnet Viebäcks folkhögskola. 2011 flyttade skolan in till Jönköping och bytte namn till June.

► June är en av fem folkhögskolor med Pingströrelsen som huvudman. De övriga är Dalkarså, Kageholm, Mariannelund och den alldeles nystartade Vinga.

► Många av utbildningarna på June

Folkhögskola har ett socialt fokus som assistentutbildning på heltid och distans samt socialpedagogutbildning heltid och distans.

► Här finns också en allmän kurs, Fotoskolan Jönköping samt pastorsutbildningen ALT, Akademi för Ledarskap och Teologi.

► Sammanlagt var 337 elever inskrivna på June Folkhögskola under läsåret 2017–2018.

Kaggeholm flyttar till Rörstrands slott

Kaggeholms folkhögskola ska från och med nästa läsår flytta till Rörstrands slott bredvid Filadelfiakyrkan i Stockholm.

Pingstskolorna har sedan tidigare fattat beslut om att man vill gå i den riktningen och på ett extra administrationsmöte i Filadelfiaförsamlingen i Stockholm tisdagen den 12 juni fattade församlingen beslut om att gå vidare med ombyggnationer och anpassningar i kyrkan som behövs för att skolan ska kunna flytta in i slottet.

– Det här känns väldigt roligt, säger Clas Newman, rektor på Kaggeholms folkhögskola. Det här ger oss fantastiska möjligheter att förverkliga vår vision om att tillsammans med församlingsrörelsen jobba med utbildning och samhällsfrågor och på så vis vara med och utveckla samhället.

Tanken är att de olika verksamheterna tillsammans ska skapa en kreativ mötesplats mellan kyrka, folkhögskola och samhälle i hjärtat av Stockholm. Genom att samla skola, kyrka och event på ett ställe vill man skapa en dynamisk plats med liv och puls och samtidigt öka kontaktytan mellan samhället och rörelsen.

Ny kurs med svenskan i fokus

■ I augusti startade Kaggeholms folkhögskola en ny kurs, ”Allmän kurs med svenska som andraspråk”. Allmän kurs innebär att man på 1-3 år kompletterar enstaka kurser/läser in hela gymnasiet. Inriktningen ”Svenska som andraspråk” betyder att ett starkt fokus ligger på att utveckla svenskan i alla de ämnen man läser.

Kursen ligger under Kaggeholms folkhögskola, men under-

– Vi drivs av en gemensam vision om att få betyda något för vårt samhälle, säger Niklas Piensoho, föreståndare i Filadelfia Stockholm. Vi tror att en sådan här mötesplats kan bidra till att evangeliet blir mer känt, respekterat och tydligt i framtidens Sverige.

Gemensam framtidsbild

Arbetet med den gemensamma visionen har i hög grad tagit sin utgångspunkt i Pingströrelsens gemensamma framtidsbild, som handlar om hur rörelsen vill utvecklas framåt.

– Jag är väldigt glad för att Filadelfia och Kaggeholm på det här sättet är med och driver på för att förverkliga framtidsbilden, säger Daniel Alm, föreståndare för Pingst. En så här central placering av Kaggeholm kommer också hjälpa skolan att förtydliga sin profil och öka samverkan med alla våra församlingar i regionen. Vi gläder oss över att vårt utbildningsarbete växer och utvecklas.

UR

Fotnot: Under läsåret 18/19 kommer undervisningen på Kaggeholms folkhögskola fortsätta att hållas i lokalerna på Helgö i Ekerö kommun.

visningen sker i Citykyrkans i lokaler i centrala Stockholm. Målgruppen är nysvenskar som kom till Sverige när de var för gamla för att börja gymnasiet.

– Vi ser hur församlingar brinner för att jobba med integration och för oss som folkhögskola är det viktigt att genom utbildning skapa bättre förutsättningar för integration. Genom att ha kursen inne i stan ökar vi tillgängligheten för vår målgrupp, säger Claes Newman, rektor på Kaggeholms folkhögskola.

UR

Tjänande och sammanhållning

Vårt land har den senaste tiden präglats av val till olika beslutande församlingar. Den som blir störst får bestämma mest, så är demokratis spelregler. Det är en god ordning som vi ska vara tacksamma för och demokratin uppmärksammas i höst som ett 100-årigt system i Sverige. För mig har det väckt frågan om hur vi bedömer storhet. Den som bröstar upp sig och visar sig stark? Den som kan skryta med mäktiga vänner eller stora resurser?

Jesus säger till sina lärjungar: ”Men så är det inte hos er. Den som vill vara stor bland er ska vara de andras tjänare”. Jag tänker på riktigt stora människor som Moder Teresa, Nelson Mandela, kanske den nyligen bortgångne Kofi Annan eller varför inte Jesus själv. Deras storhet präglas av att de såg de små. Vår storhet definieras inte av hur högt vi når men hur djupt vi kan böja oss.

JESAJA TALAR OM HUR GUD vill att samspelet i samhället ska formas. Det är befrielse för fångna, mat åt hungrande och hem åt hemlösa (Jes 58:6–8). Starka ord som i Jesu mun i en lite annan form ekar i Nasarets synagoga hundratal år senare (Luk 4.16ff). Filadelfiaförsamlingen i Stockholm skrev i sina första stadgar att man har som ”särskilt ändamål att omhändervande barn” och att ”utöva kristlig människovänlig verksamhet”. Vi har i vår rörelse inför den här valhösten talat om Pingst på de utsattas sida. Vi är då i gott sällskap och på rätt väg!

DE BÅDA ORDEN SAMHÄLLE och församling bär i sig betydelsen att hålla samman. Här kan det inte handla om att söka vare sig sin egen rätt eller egen vinning. Samhället, och för den delen även församlingen, måste förstås ha regelverk av rättigheter och skyldigheter. Men den bärande kraften i varje stark sammanhållning är alltid mycket djupare än yttre regelverk. Det handlar om att människor och grupper drar inåt och för samman, att man inte frågar vad jag får utan hur kan jag bidra och att varje del stödjer med den kraft man fått. Denna mentalitet av tjänande tillhör församlingens identitet. Därför bör församlingen aktivt ta del i forrådet av samhället och bidra med en sammanhållande kraft som vi alla behöver.

ULRIK JOSEFSSON
Verksamhetsledare,
Pingst Utbildning

En tro på landet

Josefin arbetar pionjärt i bygd präglad av andlighet

Vardagsgemenskapen är en grundpelare när två äldre församlingar startats om i samarbete mellan Pingst, Ekumeniakyrkan och Alliansmissionen söder om Stockholm nu i höst. Pionjärpastor Josefin Lennartsson tror på nya grepp i ett område starkt präglad av alternativ andlighet.

Området kring Järna, Gnesta och Mölnbo med 25 000 invånare, har historiskt setts som hård mark att bryta. Här finns sedan tidigare bara två små frikyrkoförsamlingar, som i och med startfesten den 25 augusti offentligt blev en ny.

– Namnet på vår gemenskap är En tro på landet. Vi vill vara en kärleksrevolution som bär hopp, väljer fred och växer i tillit, berättar pionjärpastor Josefin Lennartsson, 37 år, när vi möts över en fika på Citykonditoriet i Stockholm.

– Målet är att man i denna gemenskap ska hitta något som kan forma och hjälpa till i vardagen. Vi vill finna och följa dess livgivande rytmer.

Vidöppen miljö

Josefin föddes i Södertälje, har bott i Liberia som missionärsbarn och växte sedan upp i Järna, känt som centrum för antroposoferna i Sverige.

– Det är starka krafter i rörelse i denna bygd, vilket är en utmaning. Men jag ser det som en vidöppen miljö med en koncentration av människor i kontakt med sin djupaste längtan. Världens guldläge.

Hon har pastorer och missionärer i släkten på båda sidor, personer som varit entreprenörer och vågat gå sina egna vägar.

– Det är nästan svårt att inte själv bli pionjär då, konstaterar hon leende.

Intresset för församlingsplantering föddes tidigt och hon var

Satsningen En tro på landet inleddes med en trädgårdsfest, som bjöd på grillning, kyrkfika, lek, förbönstält och fotoutställning. Drygt 70 personer i olika åldrar deltog i invigningsfesten. Vardagsgemenskap är en viktig grundbult i den nya församlingens arbete. FOTO: BENJAMIN WAHLSTRÖM

bland annat med under uppstarten av Karisma Center. Under gymnasietiden präglades hon starkt av engelsmannen Pete Greig, ledare inom 24:7-rörelsen, ett kreativt och pionjärt sammanhang med utgångspunkt i bön.

Förutom Bibelinstitutet och PTS, har hon läst teologi vid Umeå Universitet.

– Ända sedan tonåren har jag känt ett starkt behov av något nytt. Jag kunde ligga i sängen på kvällarna och predika om andens förnyelse. När jag läste teologi kunde jag aldrig säga att jag ville bli pastor, men däremot missionär i Sverige. Det är något jag fått med mig hemifrån, ett holistiskt perspektiv på människan, med ande, kropp och själ. Tron gäller hela livet, man stämplar aldrig ut.

Mer apostel än pastor

Josefin betraktar sig själv mer som en apostel än pastor och ser lärjungaträning som sitt främsta uppdrag.

– Till det viktigaste för mig i mitt ledarskap är att plocka bort ett hierarkiskt tänk. Jag är en person som ska träna upp andra som i sin tur går vidare i

uppdraget. Det handlar mer om relation än verksamhet, mer om människor än om evenemang.

– Vi är inte färdiga när vi funnit Jesus. Det är bara början på ett livsäventyr och att förmedla detta är vår utmaning.

Efter en tid som pastor i Örebro öppnade Gud dörren för Josefin att återvända till hemorten Järna och arbetet med nystarten. Hon känner sedan länge kärlek till befolkningen och en nöd för situationen.

Alla är positiva

Församlingen i Gnesta har ett 10-tal äldre medlemmar och var en rest av flera tidigare frikyrkoförsamlingar. I Mölnbo finns en lite större grupp av medlemmar, varav de flesta är medelålders.

– Från båda håll är alla positiva till omstarten och längtar efter förändring och förnyelse. Den allra äldsta medlemmen är 92 år och den som hejar på ivrigast, ler Josefin.

Det finns också goda förutsättningar i form av fina nyrenoverade lokaler och en stabil ekonomi.

En god förberedelse för uppdraget är kursen Paulusprogrammet, ett samarbetsprojekt

i församlingsplantering mellan Ekumenia och Alliansmissionen, som hon gått. Där ingick att göra en fältstudie och boende i området har fått frågor via facebook-grupper om andlighet och kyrka.

– På bara någon timme fick jag in över 80 svar, säger Josefin.

Undersökningen visade bland annat att 50 procent trodde på en högre makt. Hela 70 procent trodde på en andlig verklighet. En stor grupp var också mycket negativa till kyrkan, där den främsta kritiken var att den inte lever som den lär. Många delade med sig av sina negativa erfarenheter.

– Det fanns mycket berättigad besvikelse och detta underlag ger ytterligare bränsle i att vi måste gå tillbaka till kärnan och göra saker rätt, framhåller hon.

”Vänder oss utåt”

Under en längre tid har Josefine och hennes medarbetare gått ner djupt i bön och bearbetning av olika frågor för att landa i en vision där man skalat bort mycket av lokal- och verksamhetstänk, för att fokusera på vardagsliv och lärjungaskap.

– Nu vänder vi oss utåt och kommer att möta många människor. Det känns väldigt spännande.

Till en början hålls gudstjänster en gång i månaden. Däremellan möts man för bön, stickkafé och andra former av vardagsgemenskap. Det planeras även för retreatar och kursdagar och Josefin bloggar och använder YouTube för att predika och undervisa.

– Jag är otroligt nyfiken på vad Gud har i beredskap. Det är nåd att få vara med i en process där allt är förberett sedan länge. Och jag vet att det inte hänger på mig mer än att våga vara Guds händer och fötter och lita på att han är med.

NOOMI LIND

Josefin Lennartsson arbetar som pionjärpastor i den nybildade församlingen En tro på landet, bildad i samarbete mellan Pingst, Equmeniakyrkan och Alliansmissionen och utifrån två äldre församlingar.

FOTO: NOOMI LIND

Nya församlingar i en utmanande tid

Micael Lahtinen skriver: Korint påminner på många sätt om den situation, dekadens och kultur som vi har i Sverige 2018.

Som missionär har jag lärt mig att röra mig i de allra flesta kristna sammanhang. Inte så sällan vill pastorer och ledare sätta en etikett på mig och veta var på den kristna skalan jag befinner mig. Ibland ställer jag en motfråga om vad de är för slags församling, oftast så svarar de att de är en ”biblisk församling”.

Vad är då en biblisk församling? Menar man kanske en församling som i Filippi, en sådan där perfekt äldre pingstförsamling som har allt på plats? Eller kanske en församling som i Korint, där det mesta spårat ur?

NÄR PAULUS SKRIVER sitt första brev till korinterna så befinner han sig i Efesos. Han får då ett besök från församlingen i Korint och de behöver svar på en rad olika frågor som uppkommit efter han lämnat dem. Vad hade då hänt i församlingen? Låt mig ta några exempel:

1. OTUKT. En son hade snott sin pappas nya flickvän (1 Kor 5:1). Man fortsatte att ligga med prostituerade (1 Kor 6:15-20).

2. SPLITTRINGAR OCH GRUPPERINGAR. Man delade upp sig till olika ledare och förkunnare och splittrade kyrkan (1 Kor 3:3-5).

3. BRÅK MELLAN TROENDE. Kristna bröder som processade mot varandra öppet i domstolar i stället för att lösa problemet på ett hedervärdigt sätt (1 Kor 6:1-8).

4. ÄKTENSKAPET. Gifta sig eller leva sambo, leva med icke troende och skilsmässa (kapitel 7).

5. SYNKRETISM. Man åt avgudaoffer tillsammans i nattvarden. Man hade inte gett upp den gamla religionen, utan behöll den och levde i religionsblandning (1 Kor 10:1-33, vers 20-21).

6. ALKOHOL. Man inte bara drack vin, man söp sig berusad och frossade i sig nattvarden (1 Kor 11:17-22).

7. OVISLIGA SAMMANKOMSTER. De skrek i tungor, och betedde sig allmänt konstigt så Paulus var tvungen att ge dem någon form av ordning. ”Gud är inte Oordningens Gud utan fridens” (1 Kor 14:33). Några kvinnor började ställa frågor mitt under

Micael Lahtinen är föreståndare i Nordupplandskyrkan, Tierp. Han leder också missionsorganisationen WOMIS – World Missionaries INT.

mötena och större gudstjänsterna offentligt (1 Kor 14:33-34).

MAN KAN VERKLIGEN fundera hur Paulus tänkte efter han fått alla dessa problem berättat för sig. Han hade investerat ett och ett halvt år i Korint och undervisat och tränat församlingen i det nya livet i Kristus. Nu fick han börja om igen.

När man läser om församlingen i Korint så måste man verkligen fråga sig: Vilket samfund hade bjudit in den till sin gemenskap idag? Troligtvis ingen. Men det vi bör ha i åtanke när vi läser om församlingen är att;

1. De allra flesta i församlingen var hedningar från födseln.

2. De levde i dekadensens epicenter vid den tiden.

VI ÄR ALLA BARN AV DEN miljö som vi växer upp i, vi kallar det för ”barn av vår tid”.

Våra värderingssystem kommer från den miljö som vi växt upp i. Deras process att helgas tog lite längre tid än för andra och det fanns mycket att arbeta på både i deras inre och yttre liv. Paulus hade mycket nåd och förståelse för församlingen i Korint, samtidigt som han var väldigt noggrann med att lära dem om hur man lever det nya livet i Kristus. Han slätade inte över deras synder, brister och svagheter med att bara säga ”Men Herren är bara nådefull och han älskar dig så det gör inget..” utan han tillrättvisade och förmanade dem tydligt. Det gör han också i alla andra brev för övrigt. Det tillhör också en biblisk församling idag. ”Hela Skriften är utadad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet”, (2 Tim 3:16).

Korint påminner på många sätt om den situation, dekadens och kultur som vi

har i Sverige 2018. Och det är under dessa omständigheter som vi nu behöver plantera nya församlingar.

”Jag tackar alltid min Gud för er, för den Guds nåd som ni har fått i Kristus Jesus. I honom har ni blivit rika på allt, på allt tal och all insikt, eftersom vittnesbördet om Kristus har fått stadigt fäste hos er. Därför saknar ni inte någon nådegåva medan ni väntar på att vår Herre Jesus Kristus ska uppenbaras”, (1 Kor 1: 4-7).

PAULUS BÖRJAR MED att tacka för den nåd Herren gett dem. Mitt i syndens näste fanns nu en fantastisk Jesusväckelse och Guds ord hade fått ett stadigt fäste och mängder av människor omvände sig och kom till tro på Jesus. Något år senare så skriver Paulus till församlingen i Rom att ”Men där synden blev större, där överflödade nåden ännu mer”, (Rom 5:20). Kanske var det efter att han planterat församlingen i Korint som han i djupet förstod Guds nåd?

Sedan kommer det kanske mest häpnadsväckande, Paulus säger att församlingen inte saknade en enda nådegåva, alla gåvor var i full funktion. Hur många kyrkor kan säga det idag? Inte många. Församlingen levde i pingstens nya liv och det var en högkarismatisk kyrka där man tillät den helige Ande att röra sig fritt. Samtidigt så ser vi också att församlingen bestod av ohelgade människor.

Jag frågade Herren vid ett tillfälle om inte undervisningen om Andens nådegåvor vore bättre att ha i Filipperbrevet. Jag menar, läser man det brevet så verkar det som det var en perfekt kyrka utan brister och fel. Och visst borde väl den kyrkan vara mer lämplig för att Anden ska röra sig? Herrens svar till mig då var ”Gävorna är av nåd inte gärningar”.

OFTA MÖTER JAG MÄNNISKOR som ser på andliga nådegåvor som ett emblem på bröstet eller diplom för lång och trogen tjänst. När jag åker till Asien och har olika pastoralseminarier så ger man ofta mig ett stort ”emblem” på höger sida om bröstkorset. Det kan vara allt ifrån 10-30 cm med

FOTO: LIGHTSTOCK

rosetter och med någon stark neonfärg, gärna rosa. Så här tror jag många ser andliga nådegåvorna. Som en stor ”badge” eller ett diplom från Gud. Men det kan inte vara mer fel.

Kanske är det ett grundproblem för alla, inklusive mig själv ibland, att vi inte tycker att vi är tillräckligt ”heliga” eller tillräckligt ”goda” för att Herren ska använda oss? Och att vi aldrig är helt färdiga för att Anden ska använda oss. Det är bara det att gåvorna är av nåd, inte gärningar eller prestationer. Detta är ett hinder för många att komma ut i de andliga gåvorna. De diskvalificerar sig själva.

FÖRSAMLINGEN MÅSTE leva i det andliga och övernaturliga, det är där Herren har satt oss. Vi kommer aldrig vinna världen genom att vara lik världen. Om en församling som Korint kunde ha alla nådegåvor i funktion trots alla brister så finns det hopp för kyrkan i vår tid.

När vi läser om ledarskapet i Korint så påminner Paulus dem om deras bakgrund. ”Bröder, se på er egen kallelse. Inte många av er var visa om man ser till det yttre, inte många var mäktiga, inte många av förnäm släkt. Nej, det som för världen var dåraktigt har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam, och det som för världen var svagt har Gud utvalt för att låta det starka stå där med skam, och det som för världen var oansenligt och föraktat, ja, det som inte

var till, har Gud utvalt för att göra till intet det som var till, för att ingen människa skall berömma sig inför Gud.” (1 Kor 1:26–29).

Herren har aldrig och kommer aldrig att utse människor som redan är kvalificerade, han kommer själv att kvalificera dem han kallat. Det är själva grunden för pingsten och den helige Andes utgjutande, att Herren gör sitt verk genom enkla människor av folket.

Under mina år som missionär har jag sett behovet av kristna rehabiliteringsarbeten, likt LP-verksamhetens arbete här hemma i Sverige. Jag har också haft förmånen att plantera flera olika kristna rehabiliteringsarbeten. I Sri Lanka har vi bland annat en bibelskola för före detta heroinmissbrukare som vi kallar ”From Zero to Hero”.

I folkmun brukar vi kalla människor som saknar värde för ”nollor”. Det är utan värde för någon. Människor som lever i missbruk brukar ofta vara dubbel- och trippelnollor. En ”nolla” kommer förbli värdelös tills den dagen den hittar en ”etta” som ställer sig framför, då förvandlas ”nollan” till 10 och ju mer nollor man lägger till, desto högre värde får den.

JESUS ÄR NUMMER ETT och då passar en nolla perfekt, vi får alla ett värde när Jesus kliver in och ingen är längre värdelös.

LP-verksamheten är troligtvis den enskilda gren som gett mest frukt i svensk pingströrelse under alla år. I mitten på 80-talet

hade vi över 600 vårdplatser i våra olika behandlingshem runt omkring i landet och vi hade 1 procent av hela Sveriges missbrukarvård! Behoven har knappast minskat idag, tvärtom. Att vi lever i en mörk tid behöver jag inte berätta för någon, det är uppenbart för alla.

Jag är helt övertygad om att Herren än en gång vill göra ett genuint frälsningsverk bland de utslagna, alkoholisterna, narkomanerna och de kriminella i Sverige. Han kommer att resa upp ”nollor” och göra dem till troshjältar. ”From Zero to Hero”. Och vi behöver bereda plats för dessa människor även i våra nya pingstförsamlingar. Låt oss sätta missbrukararbetet mitt i vår kyrka och inte som en vild gren utanför.

KORINT KANSKE ALDRIG blev en perfekt kyrka; splittringar, schismer, synd och orenheter fortsatte säkert långt efter Paulus gått hem till Herren. En ”biblisk församling” kommer aldrig att bli en perfekt kyrka, snarare så är det en livsverkstad där vi alla fortsätter att formas till sonens avbild tills vi får hembud till himlen. När Herren idag planterar nya församlingar i Sverige så kommer det att vara under samma omständigheter som i Korint. Vi möter samma frågor som de gjorde; hur gör vi med sexualiteten, äktenskap, skilsmässa, helgelsen och församlingslivet? Och svaren finner vi i Skriften, där har inget ändrats eller kulturpassats.

MICAEL LAHTINEN

Stödboende invigt i Falun

I början av sommaren var det invigning av stödboendet Hoppet i Falun. Det drivs av Centrumkyrkan i Falun som en del av det lokala LP-arbetet.

Stödboendet finns i församlingens egen hyresfastighet. Sammanlagt finns det fyra lägenheter att tillgå, där tre kan användas av boende (sammanlagt 5 bäddar) och den fjärde som plats för samtal och samlingar.

Arbetet har vuxit fram under de två senaste åren, men i pingsthelgen var det dags för invigning på riktigt. Församlingens omsorgspastor Peter Blixt Kullander och hans fru Maria arbetar med stödboendet, som samarbetar med socialtjänsten i Falun, men också kan ta emot boende från andra delar av Sverige. Volontärer från församlingen finns också med som support i arbetet.

De boende får som en del av aktiviteterna lära sig laga sin egen mat, delta i bibelsamlingar och andra samlingar på församlingens LP-kontakt Hjärtat och arbetsträna genom att delta i fastighetsskötseln av kyrkans fastigheter och lägergård.

Utökat samarbete med PMU

– Vi har också planer på ett utökat samarbete med PMU kring arbetsträning på second hand-butiken, berättar Peter.

– Vi är väldigt tydliga med att det handlar om behandling på kristen grund, säger Peter. Vi utgår från det behandlingsprogram som LP-verksamheten tagit fram som heter Vägen till livet.

Det är ett program som tar upp olika frågor kring rubri-

Maria och Peter Blixt Kullander tillsammans med Centrumkyrkans föreståndare Lars-Erik Axenstedt.

FOTO: BÖRJE DAHLKVIST

kerna Insikt, Ärlighet, Vilja, Tro, Förlåtelse, Tillväxt och Kroppen.

– Vi arbetar med att skapa en drogfri miljö för dem som bor i lägenheterna. Målet med behandlingen är att människor ska bli drogfria och kunna ta hand om sina liv.

Bäst som utslusning

Ett stödboende fungerar bäst för den som redan kommit bort från drogerna, men som behöver en tid av utslusning till vanligt liv.

Både Peter och hans fru har missbruksproblem bakom sig, vilket gör att de vet precis vad de boende går igenom.

– Jag blev frälst i början av 80-talet, men kom bort från kyrkans värld, fick jobb i IT-branschen och hade en period av återfall efter en kick off, där det bjöds på alkohol. Under den

Stödboendet är inrymt i den hyresfastighet, som pingstförsamlingen i Falun äger. Här finns sammanlagt fyra lägenheter att tillgå, varav tre kan användas av boende, och den fjärde som plats för samlingar och samtal.

FOTO: BÖRJE DAHLKVIST

tiden träffade jag Maria, som hittade biblar och kristna böcker hemma hos mig. Hon blev nyfiken och intresserad av kristen

tro och när vi båda tagits om hand av polisen i Sandviken blev hon frälst i en poliscell där. Sen började hon tjata på mig och ville förstås ha med mig på vägen.

Peter kom tillbaka till Gud och med Guds och församlingens hjälp har Peter och Maria tillsammans jobbat sig till ett drogfritt liv, där de nu kan använda sina erfarenheter till hjälp för andra.

Pastor för social tjänst

Peter är glad och tacksam för att idag vara avskild pastor för social tjänst i församlingen i Falun och för att församlingen helhjärtat står bakom både arbetet med stödboendet och LP-kontakten.

– Hela vårt LP-arbete är väldigt integrerat med församlingen, säger han. Det är så vi vill ha det.

ULRIKA RAMSTRAND

Stödboendet har vuxit fram under de två senaste åren, men i pingsthelgen var det invigning på riktigt med tårtfest.

FOTO: BÖRJE DAHLKVIST

pingst Ledare

UMEÅ 20 OKT / VÄSTERÅS 10 NOV / JÖNKÖPING 17 NOV

DANIEL ALM
 UMEÅ:
 STEFAN BEIMARK
 VÄSTERÅS:
 MARCUS ARDENFORS
 JÖNKÖPING:
 ANDREAS NIELSEN

GUDSTJÄNST
 GENERATIONER
 OMSORG
 LEDARSKAP
 NYA MÄNNISKOR
 MISSION
 LÄRJUNGASKAP

anmäl dig nu!

WWW.PINGST.SE/LEDARE

Omkring 140 deltagare och ledare fanns med på Royal Rangers stora läger Camporama 2018. Temat för året var Star wars rymdberättelser.

FOTO: DANIEL BERGFORS

Camporama med tema rymden

Royal Rangers storläger, Camporama 2018, samlade i år omkring 140 deltagare och ledare i Rackeby utanför Linköping. Utgångspunkten för årets aktiviteter och lägerbålsdraman var Star Wars-filmernas rymdberättelser.

Star Wars används som utgångspunkt för samtalen kring läger-

bålen. Där hämtades frågor om ondska och godhet, rädsla och förlåtelse. Frågor som kom upp var till exempel; Hur gör man ett bra val? Hur försonas man med egna brister och andras? Hur samarbetar man med Gud? Hur lever man med rädsla utan att den styr en?

Svaren söktes dock inte i Star Wars, utan hämtades från

Bibeln och i patrullsamtal om liv och tro, i andakt och bön.

Kokplattor och ljusslinga

Scoutlivet, som vanligen innebär matlagning över öppen eld, utmanades i år av eldningsförbudet och i stället fick maten lagas med hjälp av små kokplattor, som drevs av bensindrivna elverk och lägerbålet bestod i år

av en elektrisk ljusslinga. Under lägret hölls många olika workshops med olika rymdtema och det fanns även tid för bad och lek.

Royal Rangers, med scoutverksamhet i Pingst, har funnits i Sverige i över 30 år. Vart fjärde år anordnas en veckas storläger någonstans i Sverige.

UR

Dags för Pingst Ledare

Nu närmar sig årets Pingst Ledare. Dagar då ledare i landets pingstförsamlingar får chans att mötas och bli utrustade, uppbyggda och utmanade.

Dagarna hålls i Umeå (20 oktober), Västerås (10 november) och Jönköping (17 november). Anmälan görs via Pingsts hemsida: <https://www.pingst.se/ledare/> Deltagarna har, precis som

förra året, möjlighet att välja mellan sju olika huvudspår. Årets ämnen är; Gudstjänst med Niklas Hallman som huvudansvarig, Generationer med Madelene Boberg och Jacob Ventlinger som huvudansvariga, Omsorg med Hans Wikström som huvudansvarig, Ledarskap med Christina Hellström som huvudansvarig, Nya människor med Lydia och Nicklas Mörling som huvudansvariga, Mission

med Andreas Svedman och Stefan Claar som huvudansvariga, samt Lärjungaskap med Lisa Fredlund som huvudansvarig.

Varje huvudspår innehåller i sin tur flera underspår.

Alm och Hector medverkar

Under varje ledardag kommer Daniel Alm att finnas med och predika och det blir lovsång under ledning av Samuel Hector och lokala lovsångsteam.

I Umeå medverkar även Stefan Beimark som talare, i Västerås Marcus Ardenfors och i Jönköping Andreas Nielsen.

-Vi är tacksamma över tidigare Pingst Ledare då vi vet hur stort behovet är att få komma samman, att få bli utrustade, utmanade och uppbyggda och där vi ser att dessa dagar innehåller just detta, säger Daniel Alm, föreståndare för Pingst.

ULRIKA RAMSTRAND

Ledningsgruppen för seniornätverket samlade till planeringsmöte på Pingsts kontor i Alvik.

FOTO: ELIN GARCIA

Nätverk för seniora pastorer

– Vi finns till för att uppmuntra och stödja pastorer som gått i pension.

Det säger Jack-Tommy Ardenfors, som tillsammans med en ledningsgrupp på fyra personer håller ihop Seniornätverket.

I nätverket ingår drygt 170 pastorer och att anknuta sig dit är enkelt. Det gör man via Pingst Pastor-sidan. För det seniora nätverket gäller samma ledord som för Pingst Pastor, att man ska vara kallad, bekräftad och överläten.

Nätverket inbjuder till tre samlingar varje år, dit också respektive är välkomna med. En samling hålls i Värnamo och brukar samla ett 100-tal deltagare. En träff i Citykyrkan i Stockholm och en samling under Lapplandsveckan brukar också anordnas. På samlingarna brukar det finnas gott om tid för gemenskap och förbön, bibelstudier och oftast samtal kring något speciellt tema.

Självvårdande fokus

– Fokus ligger på uppmuntran och bekräftelse, och därmed blir det också självvårdande, säger Jack-Tommy Ardenfors, och tillägger:

– Vi försöker lyfta hur vi bäst kan stödja dem som står i första ledet nu, så att det inte blir för

mycket nostalgi och tal om att ”allt var bättre för”. Ledorden för nätverket är att ”leva i vår kallelse”.

Nätverkets ledningsgrupp består förutom av Jack-Tommy Ardenfors av Per-Åke Enström, Claes Frankner, Anders Ekstedt och Conny Söder. Gruppen möts vid ett par tillfällen varje år.

– Seniornätverket vill vara ett erbjudande till pastorer som gått i pension och inte längre är aktiva i församlingstjänst. En del kan känna sig lite vilsna när de lämnar sin tjänst, säger Jack-Tommy Ardenfors.

Startade för femton år sen

Upprinnelsen till nätverket togs för cirka 15 år sedan, under Förkunnargemenskapens tid och det startades av Allan Näslundh, och kallades då för Veteranerna. Men sedan några år är det Seniornätverket som är benämningen och det utgör en gren inom nätverket Pingst Pastor. Precis som barn- och ungdomspastorernas nätverk, inbjuder man till en särskild träff under pastorskonferensen i januari.

ULRIKA RAMSTRAND

Fotnot: Du som vill veta mer om nätverket kan kontakta Jack-Tommy Ardenfors på telefon 0705290816, eller via mejl; jtar-denfors@icloud.com

Trons liv – ny skrift på nätet

■ Skrifterna i serien Trons liv vill ge en enkel och praktisk vägledning för det andliga livets fördjupning. De försöker utifrån ämnen som är centrala för tron svara på frågan ”vad säger Bibeln?”, och stimulerar till rikare läsning av texterna.

Trons liv publiceras digitalt som pdf och e-pub för läsning på dator samt mobila enheter och är tillgänglig genom www.shop.pingst.se. Bakom skriftserien står det Teologiska nät-

verket i Pingst. Det bildades 2002 för att bidra med teologisk kunskap och reflektion i pingströrelsen. Åren 2006–2013 gav nätverket ut 14 skrifter i serien Trons hemlighet som behandlar grundläggande och aktuella frågor i den kristna tron.

Vigsselförrättarkurs

23-25 januari 2019

Anmälan & info:
andreas.ardenfors@pingst.se
 Sista anmälan:
 16 november

BLI LIVRÄDDARE

Och gör det möjligt för PMU med partner på plats att snabbt kunna hjälpa människor som förlorat allt – bara dagar efter att katastrofen inträffat.

Tillsammans kan vi rädda liv och lindra nöd.

HÄR KAN DU BLI LIVRÄDDARE
pmu.se/manadsgivare
 eller tel.08-608 96 00

VÅRT UPPDRAG:
**RÄDDA LIV
 LINDRA NÖD**

BÖCKER

Följ det senaste inom den kristna litteraturen

Text: **NOOMI LIND**

Mejla idéer till ulrika.ramstrand@pingst.se

Gemensamma nämnare

Det finns gemensamma nämnare även i de mest skilda livsöden. Det har jag ständigt påmint om genom böckerna här intill, liksom flera andra nytugivna. Ett starkt exempel är Annahita Parsans självbiografi *Flykten till livet*. Det är ingen typisk berättelse om flykt undan fattigdom, krig eller politiska motsättningar. Den handlar mer om något annat som drabbar kvinnor världen över, i alla samhällsskikt och livssituationer – nämligen våld och övergrepp i hemmet. Boken beskriver alltså en flykt i dubbel bemärkelse. Från ett annat land och från en man som utgör ett allt större hot mot hennes liv.

Liksom så många kvinnor försökte Annahita länge att dölja de övergrepp som hon utsattes för från omvärlden. Det som i slutänden gav henne modet att bryta upp och lämna sin man, är också något som vi andra mammor så väl kan känna igen oss i. Styrkan i kärleken till våra barn, viljan att skydda dem till varje pris när även de utsätts för fara.

EN ANNAN GEMENSAM nämnare som vi finner i livsberättelser världen över är människans benägenhet att vända sig till Gud när allt ställs på sin spets. Även om få av oss döms till fängelse, så kommer många av oss till till punkter i tillvaron när vi inser att vi inte klarar oss utan ett mirakel.

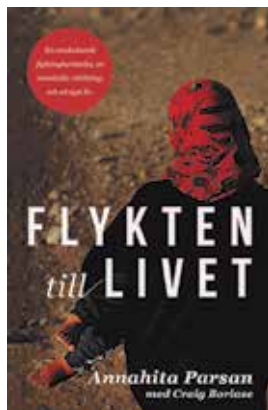
Trots att Annahita knappt lärt känna Gud, så bad hon honom om hjälp och benådades av domaren. Även Sebastian Stakset, gangsterrapparens som höll på att gå under av sin destruktiva livsstil, ropade till Gud om hjälp och han fick sitt liv totalt förvandlat.

I Jonas Helgessons betraktelser över vardagen finns hög igenkänningsfaktor. I hans ord om lyckan i att få barn och om stressen i att jämföra sig med andra, till exempel. Samtidigt skildras en vardag där han fått jobba så mycket mer för det som andra kan tycka är så självklart.

ATT LEVA MED EN SJUKDOM som ger svår smärta dygnet runt innebär om något en daglig kamp. Eva Hylander beskriver sin vardagsrelation med Gud, hur han håller henne uppe så att hon kan vara stark trots att hon är svag.

Slutsatsen måste bli att den största gemensamma nämnaren av alla är vårt ständiga behov av Gud. Men han talar på olika sätt i olika livssituationer. Ibland är beviset för hans kärlek som en kraftfull blix på himlen. Andra gånger är det mer som ett stilla vårregn som vattnar jorden.

NOOMI LIND

FLYKTEN TILL LIVET

Annahita Parsan med Craig Borlase

Sjöbergs förlag

Annahita Parsans självbiografi är en omskakande berättelse som jag inte rekommenderar som sen kvällsläsning. Risken finns att du inte kan somna. Vi får följa hennes resa i ett Iran där kulturen, religionen och de politiska oroligheterna påverkar vardagen och kvinnors situation. Samtidigt får vi möta en kvinna som trots att hon hamnar väldigt fel i livet och utsätts för misshandel av sin andra make, har styrkan att kämpa för sina barn och för en annan tillvaro.

Boken är också ett fantastiskt vittnesbörd om hur en enkel bön till Gud i den djupaste desperation, kan förändra allt. Den handlar om en kvinna som blir ett starkt redskap för Gud och leder många människor till honom genom sin trovisshet, sin hängivenhet och sin kärlek till sina medmänniskor. Denna bok kan inte lämna någon oberörd.

SVAG MEN ÄNDÅ STARK

Eva Hylander

Argument förlag

Det är för de flesta av oss omöjligt att ens föreställa sig hur det är att känna svår, ständig smärta, att

leva med den dag och natt,

år ut och år in. "Jag minns knappt hur det känns att vara smärtfri" skriver Eva Hylander, 46 år. Hon var en aktiv och engagerad mamma som strax innan hon skulle föda sitt tredje barn blev sängliggande i svåra plågor. Livet förändrades totalt. Genom korta och väl avvägda formuleringar förmedlar hon de olika stråken i sin vardagskamp, men också sin väg till att uthärda smärtan och finna en ny mening. En ny livsrytm.

Förutom sitt träffsäkra språk så bjuder Eva Hylander på egna illustrationer som på ett minst lika starkt, och även mycket vackert sätt, ger uttryck för det hon känner och tänker. Trots det svåra i hennes upplevelse så lämnar boken inte efter sig ett avtryck av svårta, utan en känsla hopp. En förvisning om en tro som ger styrka och bär igenom allt.

DET ÄR I ALLA FALL TUR ATT VI INTE ÄR DÖDA

Jonas Helgesson

Libris bokförlag

På ett rakt, enkelt och befriande sätt skriver Jonas Helgesson om sin vardag som familjefar, yrkesverksam och cp-skadad. Även när det handlar om det riktigt svåra, som att inte bli tagen på allvar och bemött med respekt. Vi får följa allt från hur han övar sig att gå i trappan med en docka för att inte riskera att tappa sin nyfödda dotter, till hur det är när andra inte förstår vad man säger i affären. Det handlar

om hur viktigt det stöd vi får av våra närmaste är, för att vi ska våga tro på oss själva och besegra de utmaningar vi möter. Det handlar om hur vi lär oss att förvandla svaghet till styrka.

Genom att berätta om sitt liv visar Jonas Helgesson att det går att lyckas med det som framstått som omöjligt. Det viktigaste är inte att vara vanlig, menar han, utan tvärtom tar han till sig av uttalandet från experten på Antikrundan: "Det är ju de udda exemplaren som har störst värde."

Boken inrymmer mycket livsvisdom att ta till sig och omsätta i vardagen. Både i bemötandet av sig själv och av andra.

BARA LJUSET KAN BESEGRA MÖRKRET

Sebastian Stakset

Sjöbergs Förlag

Sebastian Staksets starka livsberättelse är ännu ett exempel på att det för Gud inte finns några hopplösa fall. Vi får följa gangsterrapparens hårda kamp mot mörkrets makter i form av hat, självförakt, ångest och missbruk. Allt beskrivs på ett så nakt sätt att jag kan känna smärtan skära rakt igenom bokens sidor. Och sedan bryter ljuset in, Guds kärlek sköljer honom fullständigt ren. I stället för att hans destruktiva liv slutade med döden är Stakset i dag ett starkt redskap för Gud. Han har fått leda alla kategorier från "vanliga" människor till knarkhandlare, prostituerade och fängelseinterner till tro.

Förutom Staksets eget vittnesbörd innehåller boken även många andra berättelser om förvandlade människoliv. Ge bort den till någon i din omgivning som behöver ett bevis för att ljuset kan besegra mörkret.

MUSIK

Följ det senaste inom det kristna musiklivet

Text: **SAM WOHLIN**

Mejla idéer till ulrika.ramstrand@pingst.se

GEMENSKAP

Du är min mening

Adora

Det här är den nionde skivan i lovsångs-serien

Gemenskap. Här varvas några av de mest kända lovsångerna med en del nyskrivna sånger. Det här är alltså en samlings-skiva med några av de mest omtyckta sångerna från tidigare skivor.

Klassiska lovsånger som **Bara i Dig, Allt till Jesus, Att lära känna Dig, Du omsluter mig på alla sidor** och **Allt som du har sagt**, blandas med nya bidrag från duon Cikoria, som består av Jonas och Johannes Bergström.

Medverkar på det här albumet gör bland annat Micke och Åsa Fhinn, Harald Höidahl, Erik och Sofia Runeson, Simeon Thelander och Therése Hörnqvist.

Det är en väldigt stillsam skiva, med enkla arrangemang. Ett album som passar väl, när själen söker frid och stillhet.

MARIA GUSTIN BERGSTRÖM

Vem är du som hjärtat söker?

David Media

Maria Gustin Bergström är pastor och musikledare

i Pingstkyrkan i Linköping. Dessutom är hon sångförfattare, arrangör och producent. Maria har vunnit flera pris för sin musikaliska kreativitet som Utbultstipendiet, Läsar-sångstipendiet och Anders Frostenssons-stipendiet. Den här skivan **Vem är du som hjärtat söker?** är hennes fjärde skiva och influenserna kommer både från jazz, folk-musik, pop och psalm.

Men här finns också internationella influenser från mötet med människor från olika länder. Det är tydligt att texterna genomgående bärs av en förtröstan på Gud och hans godhet, men här finns också lidandet, mörkret och rädslan, vilket inte är så vanligt i vår tids lovsånger.

Maria har hittat en egen stil, både när det gäller musiken, och texterna, som innehåller ett kreativt teologiskt tänkande. Ibland formulerat med bilder och poesi, ibland med rak prosa. Precis som Tomas Sjödin gett oss ett enormt viktigt teologiskt bidrag med sina berättelser om livets svårigheter och sorger – med fortsatt förtröstan på Gud – så ger också Maria ett musikaliskt bidrag om livets kamp i sången **Och ändå kommer våren**.

Hemligheten ligger i att lita på Guds trofasthet i allt, också i prövningen. Också Jesu lidande skildras lysande i skivans vackraste sång **Passionspsalm**.

LUTHERSKA MISSIONSKYRKANS KÖR

Hopp

Naxos

Lutherska Missionskyrkan är en aktiv församling i

centrala Göteborg, en EFS-förening som är en del av Svenska kyrkan, med en omfattande verksamhet. Med sin tolfte skiva samlar Lutherska missionskyrkans kör femton tidigare, och två nya inspelningar med en gemensam nämnare att de tar avstamp i väckelsehistorien.

Med nya arrangemang ger Lutherska missionskyrkans kör de gamla sångerna nytt liv med allt från stilla à cappella till storband. De har samlat de kanske mest älskade traditionella lärsångerna vi har på detta album, som till exempel **En liten stund med Jesus, Det**

enda jag vet, Blott en dag, Vilken vän vi har i Jesus, Jesus för världen, Oändlig nåd och Härlig är jorden.

Så detta är en skiva för dig som älskar den kristna sångskatten. Ledare och dirigenter för denna kör är Sven och Johanna Fridolfsson.

DAVID ANDRÉ ÖSTBY

Hela Himmelen

David Media

Den norske pastorn och lovsångsledaren från

Filadelfiakirken i Oslo, släpper nu en ny skiva. Han är en av Norges mest kända kristna låtskrivare. David har gett ut ett antal skivor som streamats otroliga 12 miljoner gånger. Bara hans förra skiva **Explosion** har streamats fyra miljoner gånger. Det betyder att David André Östby ganska fort har intagit en plats som en av Nordens viktigaste och mest inflytelserika lovsångsledare.

Hans sånger håller genomgående hög kvalitet, både musikaliskt och textmässigt. David skriver sånger som är lätta att sjunga med i, det är många glada och livfulla pop-piga lovsånger, med genomtänkta teologiska texter. När jag lyssnar på honom tänker jag ibland på Matt Redman, ibland på Tim Hughes och ibland på Ingmar Johansson. David är helt enkelt en väldigt begåvad musiker och sångare, med en förmåga att skriva bra sånger.

Min absoluta favoritsång på skivan är **En gång för alla**, en psalmliknande stark sång om korset. Den kommer garanterat sjungas över hela vårt land inom kort. Sången ger mig gåshud, så vacker är den. Men här finns också flera andra fina lovsånger som **Hela himmelen, Namnet Jesus, Vilken vän** och **Vi tror**.

Sången om paradislängtan

Så har ännu en sommar passerat, med semester och några veckors ledighet. Och jag som fann en hustru med grekiska rötter för 25 år sedan – när jag läste teologi – har fått njuta av värmen och solen i Grekland. Mina svärföräldrar bröt upp från Thessaloniki som arbetskraftsinvandrare omkring år 1970. De hamnade i det lilla samhället Vingåker där svärfar, som är en skicklig skraddare, har sytt kostymer och klänningar i många år till allt från helt okända svenskar till självaste kungen och drottningen. Eftersom mina svärföräldrar fortfarande har kvar en lägenhet i Thessaloniki som står tom, har det blivit många resor till denna stad. Där finns också vår vänförsamling Apostolic Church of Thessaloniki, där en av min hustrus släktingar, Paul Demetriades är pingstpastor. Också denna sommar hade vi förmånen att besöka denna levande och lovsjungande församling.

JAG KAN INTE KOMMA IFRÅN att jag älskar denna annorlunda kultur. Det är inte tyst som i Sverige, det är inte så välordnat och lugnt i Grekland. Lite kaosartat är det. Men det är exotiskt, maten är ljuvlig, gatumusiken annorlunda, den innerliga vänskapen är fascinerande. Slakten ska vi inte tala om, här älskar människor varandra på ett sätt jag inte sett någon annanstans i världen. Jag glömmer aldrig när min son Robin för några år sedan fick tårar i ögonen, när vi gick ut från några grekiska släktingars lägenhet i Thessaloniki. Hans ord? ”De här människorna älskar verkligen oss.”

Några mil söder om Thessaloniki finns tre halvöar som vi besökt många gånger som heter Chalkidiki. En av dem, Athos, är fylld av munkkloster som funnits där i 1000 år. Det krävs visum för att få komma dit, och jag har besökt denna halvö. Men när man åker runt den andra halvön, så kommer man till slut till natur som är gudomligt vacker. Klipporna höjer sig över havet, och träd växer i mängd på de majestätiska bergen. Här finns också paradisliska stränder och ett kristallklart medelhav. Det är en fröjd för ögat. Det är lätt att få ro i själen. Det är lätt att stänga av alla bekymmer för att få vila.

MEN BAKOM ALLT DET VACKRA finns en längtan i mitt inre efter det himmelska paradiset. Kanske är det anledningen till att vi sjunger som människor? Hjärtats törst och saknad efter den stora verkligheten – ropet efter Gud väcks. Tacksam vänder jag åter till det stillsamma och välordnade Sverige. Inte lika exotiskt, men hyggligt att leva i.

SAM WOHLIN

Malin Hagenfors har avslutat sin tjänst som ungdomspastor i Kumla pingstförsamling och börjat en tjänst som pastor med huvudansvar för ungdomar i Pingstkyrkan i Eskilstuna.

Bengt Klintenberg, som tidigare varit omsorgspastor i Värnamo Pingst och pastor i utposten Hånger är nu föreståndare i Hånger, som blivit en egen församling. Tjänsten är på 50 procent. Resterande tid arbetar han som inspiratör för organisationen Israels Vänner samt står till förfogande för prediko- och/eller föredragsbesök.

Sören Perder har avslutat sin tjänst som pastor i Pingstkyrkan i Örebro och gått i pension,

men kommer också att fungera som en av Pingsts församlingskonsulter med huvudupdrag samverkansförsamlingar.

Linnea Sennehed är ny föreståndare i Motala pingstförsamling. Hon efterträder Bernt Broberg, som gått i pension.

Per-Gunnar Israelsson avslutade den sista maj sin tjänst som föreståndare i Vänäs pingstförsamling för att bli pensionär. Han efterträds av **Robert Blomqvist**, som inledde sin tjänst som föreståndare den 1 september. Han har sedan i maj arbetat halvtid som pastor i församlingen och halvtid i församlingens second hand-butik Tur & Retur.

Zamuel Zethson avslutade i juni sin tjänst som barnpastor i Pingstkyrkan i Jönköping.

Niclas Strindell är anställd som pastor och föreståndare i Pingstförsamlingen i Västerbottens Mellanbygd från den 1 september. Han kommer närmast från en liknande anställning i Livets Ord-församlingen i Uppsala.

Hanna Hermansson har börjat som pastor i Brukskyrkan i Ursviken.

Johan Mörlid och **Gabriel Reinwalds** är ny föreståndare

respektive ungdomspastor i pingstförsamlingen i Mölndal. Välkomstmöte hölls i augusti.

Rickard Ellbrant är ny pastor och föreståndare i Rydaholms frikyrka. Han kommer närmast från en tjänst i Helsingborgs pingstförsamling.

Jonas Päivärinta är ny pastor i Nordupplandskyrkan i Tierp. Han kommer närmast från församlingen Amazing Life i Borås. Församlingen har sedan i augusti också en ny evangelist: **David Billström**.

Matilda Häggblom har börjat arbeta för Pingst med ansvar för sociala medier.

Anmäl senast
31 oktober

Din
KYRKOAVGIFT
ger växtkraft

Sportveckan på Gullbrannagården samlade omkring 300 barn.

FOTO: LINN JÄLTHAMMAR

Sport for Life stod för sportaktiviteterna under Nyhemsveckan.

FOTO: SPORT FOR LIFE

Sportveckan på Löttorp lockade cirka 250 barn.

FOTO: SPORT FOR LIFE

Intensiv sommar för Sport for Life

Totalt har över 2 000 barn och vuxna aktiverat sig genom Sport for Lifes läger och event under sommaren.

Sommaren inleddes med aktiviteter under Nyhemsveckan, då också Sport for Life knoppades av från Pingst ung enligt tidigare beslut på årets Rådslag.

På Nyhem arrangerade Sport

for Life fotbollsskola, lopp, träning för vuxna, VM-visningarna, och olika aktiviteter för barn och ungdomar samt ansvarade för midsommarfirandet.

Därefter var det dags för golf-läger i Västerås med ett 30-tal deltagare. På Hampeveckan fanns Sport for Life med och arrangerade turneringar, seminarier och spontanidrott. Sam-

tidigt pågick Lapplandsveckan, där Sport for Life arrangerade missionsloppet.

300 på Gullbranna

Sportveckan på Gullbrannagården samlade cirka 300 barn och sportveckan på Löttorp cirka 250 barn.

Innebandyläget i Jönköping hade 155 deltagare och hock-

eyläget i Rönning på Tjörn 70 deltagare. Årets sista läger var hockeyläget i Skillingaryd, där 60 deltagare var med och fick fira lagrets 25-års jubileum.

Sommaren avslutades med den årliga golftävlingen på Åsundsholm där 83 golfare samlats för att umgås och spela golf tillsammans.

UR

▲ Dop i havsvågorna vid Gullbranna i Halland.

FOTO: ANDERS HÄLLZON

◀ Vid dopförrättningen vid Hornavansjön var himlen och molnen med och sanktionerade dopförrättningen. Här i form av ett kors.

FOTO: HANS WIKSTRÖM

Hundratalas deltog i sommarens LP-konferenser

Båda LP-verksamhetens sommarkonferenser avslutades med dopförrättningar utomhus.

I år inbjöd LP-verksamheten till konferens på Gullbrannagården utanför Halmstad för sjätte gången. 360 deltagare njöt av sol och salta bad och bibelstudier och andra samlingar.

LP-Barnstöd och LP-Grow hade egna samlingar under dagarna. LP:s verksamhetsle-

dare Hans Wikström är full av intryck från veckan.

– Att en vecka som denna verkligen behövs blir jag på nytt övertygad om. På ungdomsidan blev sammanhållningen riktigt bra. Sebastians Staksets medverkan gav ungdomarna mod att berätta från vardagen och förbönen för varandra förstärkte Guds bilden. Även det Sebastian delade på ett av kvällmötena gav mersmak där han betonade fördelen och skyddet som finns

med att leva mitt i församlingen.

Hans Wikström märkte också av en tydligt generationsväxling inom LP.

– Nya ledare träder fram som tar ansvar på områden som mötsledning, sången och musiken. Jag är glad för detta, det är viktiga signalvärden för oss inom LP.

LP-verksamheten anordnade även en konferens på Hotell Lyktan i Arjeplog, med försam-

lingen i Arjeplog som värdar. Dit hade drygt hundra personer sökt sig. Även här anordnades dopförrättning utomhus i sjön Hornavan som avslutning.

– Två vänner lät döpa sig under stor glädje. Även molnen verkade glädja sig då formen av både en ängel och ett kors dök upp på himmelen, säger Hans Wikström. Vi kan konstatera att det var ett mycket starkt och bra läger där Jesus var i centrum.

UR